

R. 80.

BIBLIOTECA „PENTRU TOȚI”

EDMOND ROSTAND

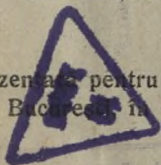
FONDL. MONTI

ROMANȚIOSII

(LES ROMANESQUES)

COMEDIE ÎN TREI ACTE, ÎN VERSURI TRADUSĂ
DE MIRCEA DEM. RĂDULESCU

— Reprezentată pentru prima oară la Teatrul Național
din București, în seara de 20 Sept. 1913 —

56.635

10/3

BUCUREȘTI

Editura Librăriei „Universala” ALCALAY & Co

27, Calea Victoriei, 27

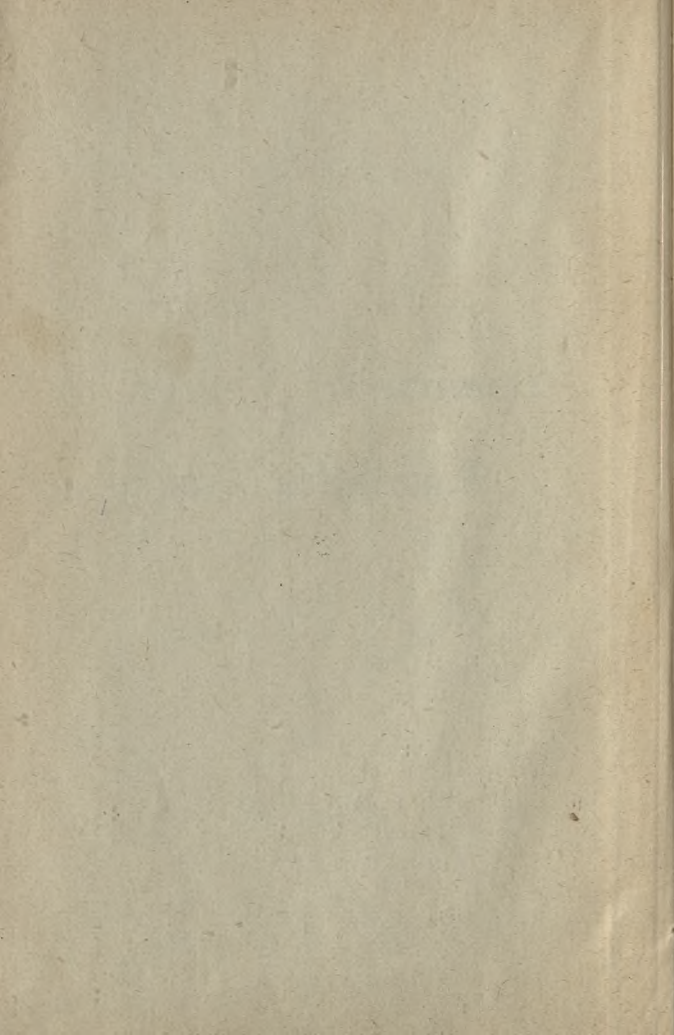
180.

2002

Domnului

Alexandru Davila

P E R S O A N E L E

SYLVETA	<i>D-na M. GIURGEA</i>
PERCINET	<i>D-l T. BULANDRA</i>
STRAFOREL	<i>„ V. TONEANU</i>
BERGAMIN, tatăl lui Percinet „	<i>N. SOREANU</i>
PASQUINOT, tatăl Sylvetei „	<i>C. BELGOT</i>
BLAISE, grădinar	<i>„ N. GRIGORESCU</i>

UN ZID, personaj mut

*Spadasini, muzicanți, negri, purtători de torțe, un
notar, patru burghezi, etc.*

---

*Scena se petrece ori unde, numai costumele să fie
frumoase.*

ACTUL I

Scena este tăiată în două printr'un zid vechiu acoperit cu mușchiu și împodobit de plante agățătoare. La dreapta, un colț din parcul lui Bergamin : la stânga, un colț din parcul lui Pasquino. De fie-care parte a zidului câte o bancă.

Când cortina se ridică, Percinet stă pe creasta zidului, ținând pe genunchi o carte, din care îi citește Sylvetei, atentă, în picioare pe bancă, de cealaltă parte a zidului, pe care ea își sprijină brațele.

SCENA I

SYLVETA, PERCINET

SYLVETA

O! domnule, pasagiul acesta-i minunat!

PERCINET

Și-acuma îi răspunde Romeo nflăcărat : (*citind*)

„N'a'uzi e ciocârlia, ce'n zori de zi te chia mă,
 „Dantelele de aburi în zare se distramă,
 „Pe vârful de zăpadă al muntelui vecin
 „Aruncă aurora reflexe de rubin !
 Mă duc...

SYLVETA

repede ținând urechea

Sst !

PERCINET

ascuțind o clipă, apoi :

Nu e nimeni ! De altfel, domnișoară,
 Nu fii ca păsărica ce tremură și sboară
 La zgomotele cari abia se lămuresc...
 Ascultă cum Amanții Nemuritori vorbesc :
 Ea : „Nu e aurora, nu's razele de soare,
 „Ci să-ți arate calea o stea rătăcitoare“ !
 El : „Fiind-că ea voește, ei bine-atunci nu sânt
 „Nici zorile și nu e al ciocârliei cânt :
 „Reflexul tău, Cynthia, în nouri se arată !
 „O ! vino, Moarte, moarte fi binecuvântată !“

SYLVETA

Oh ! nu vreau s'aud vorbe ce inima mi-o strâng,
 Nu vreau să spună astfel, e'atunci încep să plâng..

PERCINET

Atunci să'nchidem cartea cu'ntreaga ei comoară,
Dacă voești ca scumpul Romeo să nu moară.

(El închide cartea și privește în jur)

Ce minunat e-aicca, în ciripiri de tril
S'asculți cum cântă versul giganticului Will !

SYLVETA

Da, versurile astea sunt splendide. Zefirul
Le acompaniază bătând ușor clavirul
De ramuri, și decorul le șade minunat :
Da, versurile astea sunt scrise inspirat !
Dar ceea ce le umple de farmec și mă'ncântă
E ritmul ce se'mbină cu vocea ta ce cântă !

PERCINET

Lingușitoare mică ce ești !

SYLVETA

suspinând

O bieții mei
Indrăgostiți ce crud e să fii tiran cu ei,

(cu un suspin)

Când mă gândesc...

PERCINET

La cine ? la vre-o metamorfoză
Ce te-a făcut întreagă mai roză ca o roză ?

SYLVETA

repede

La simeni..

PERCINET

amenințând-o cu degetul

Mincinoaso ! In ochii tăi fierbinți
și clari ca unda mării, văd totul !

(scoborând glasul)

La părinți !

La tatăl tău...

SYLVETA

Se poate...

PERCINET

Ori la al meu, la ura
Ce-acuma îi desbină !

SYLVETA

Ei bine, da, făptura
Îmi tremură de ciudă și plâng cu tainic svon.

Pe când, acum o lună, eșii din pension,
 Venind aicia, tata îmi arătă grădina :
 „Copila mea“ — îmi zise — „acolo-i vizuina
 Lui Bergamin bătrânul, străvechiul meu dușman.
 Păzește-te, fetiço, cât poți de-acest golan
 Și fiul său, căci altfel vei fi desmoștenită ;
 Să fii acestor lotrii dușmană îndârjită,
 Ai lor ne au fost potrivnici din vreme adânci,
mereu“.
 Eu i-am promis... Și iată cum țin cuvântul meu !

PERCINET

Și eu făgăduisem ca'n viața mea întreagă
 Să te urăsc, Sylveto, și uite — tu mi-ești dragă !

SYLVETA

Fecioară !

PERCINET

Tu mi-ești dragă, fetiço...

SYLVETA

E păcat !

PERCINET

O ! mare... dar ce'mi pasă ! Când ești împiedicat
 Ca să iubești, iubirea ți-e mai neînfrântă.
 Sărută-mă, Sylveto !

SYLVETA

Ce zici ? O, nici odată !

Sare de pe bancă și se depărtează

PERCINET

Tu mă iubești !

SYLVETA

Ce spune ?

PERCINET

Eu spun, odorul meu,

De patima de care te'mpotrivești mercur,

Și stând la indoială ar fi o amăgire !

Eu spun, de tot ce-mi spune în taină-a ta privire

Asemănând, zadarnic ai vrea ca să dezici,

Amanții din Verona, cu doi copii de-aici.

SYLVETA

N'am spus !...

PERCINET

Părinții noștri prin firea lor se leagă

Cu cei ai Julietei și-ai lui Romeo, dragă.

Eu astăzi sunt Romeo, tu Julieta ești,

Și ne iubim, Sylveto, nebuni, ca prin povești !

Și voi brava mânia de-acuma înainte

Pe Pasquinot sfidându-l, sfidând pe-al meu
părinte !

SYLVETA

apropiindu-se puțin de zid

Atuncia mi se pare că ue iubim ? Dar cum,
Așa pe negândite ?...

PERCINET

Iubirea-ți ese'n drum
Când nu te aștepți și nu știi de e din vina noastră,
Eu te vedeam adesea trecând pe la fereastră...

SYLVETA

Și eu...

PERCINET

Și ochii noștri vorbeiau pe-ascuns...

SYLVETA

Ți-aduci

Aminte ? Eu venisem s'adun, odată, nuci...

PERCINET

Eu să citesc aicea, și lucrul nu mă miră ;
Să lege două inimi, vezi toate cum conspiră ?

SYLVETA

De vânt, din păr o fundă la tine mi-a sburat !

PERCINET

Ca să ți-o dau, îndată, pe bancă m'am urcat...

SYLVETA

Eu m'am urcat pe bancă...

PERCINET

Și de atunci într'una
Te-aștept și simt cum crește, mai tare ca furtuna,
În pieptul meu iubirea, și-alerg ca un copil,
S'ascult cum urcă râsul tău dulce ca un tril
Și cântă'n aer par'că-asvârlind mărgăritare...
Iar capul tău din vița sălbatică răsare !

SYLVETA

De ne iubim se cade ca să ne logodim.

PERCINET

La asta trebuiește acum să ne gândim.

SYLVETA

solemn

Da, ultima mlădiță de Pasquino, se leagă
Cu ultima mlădiță de Bergamin !

PERCINET

Mi-ești dragă !

SYLVETA

In veacuri viitoare se va vorbi de noi

PERCINET

Ah ! doi copii atâta de drăgălași din doi
Părinți atât de aspri !

SYLVETA

Dar poate, cine știe,
Ca ura lor să piară cu ceasul ce-o să vie ?

PERCINET

Nu cred.

SYLVETA

Cu toate astea eu cred in întâmplări
Și intrevăd în minte vre-o cinci împrejurări
Posibile...

PERCINET

Și care ?

SYLVETA

Ascultă, presupune, --
În vechile romane asemenea minune

Se'ntâmplă — că sosește chiar Prințul Domnitor...
 Atunci spre el în grabă alerg și rugător
 Ii spun de-amorul nostru, de ura ce domnește
 — Un rege pe Chimena cu Don Rodrig unește —
 Și lucrurile-atuncia pe loc s'ar îndrepta,
 Părinții se împacă...

PERCINET

Și-mi dă și mâna ta!

SYLVETA

Sau este mult mai bine ca'n basme, mi se pare,
 Un medic prost îți spune că nu mai e scăpare.

PERCINET

„Ce ai copile?“ Tata, mă'ntreabă dezolat.

SYLVETA

Iar tu : „vreau pe Sylveta“!

PERCINET

Și iată c'a cedat!

SYLVETA

Sau altceva : un duce văzându-mă'n portrete,
 Nebun se'ndrăgostește de mine și-mi trimete

Un echipaj ce'n soare nu poți ca să-l privești
Cerând să-i fiu ducesă...

PERCINET

Tu însă nu primești !

SYLVETA

Mânia lui e mare și-atunci, când într'o seară,
Ca să visez la tine prin parc trec solitară,
El vine, mă răpește... Eu țip...

PERCINET

Iar eu zărind
Grămadă, fug spre tine, trag spada, îi surprind.
Nebun mă bat cu dâșii, străpung...

SYLVETA

Vreo trei sau patru
Briganzi, apare tata, o scenă ca la teatru
Și el mă dă răsplată acestui salvator,
Iar tatăl tău consimte, măreț de-al său odor !

PERCINET

Ce fericiți trăi-vom mereu ca'ntr'o poveste.

SYLVETA

Și nu-i este puțină nimic din toate aceste.

PERCINET

ascultând zgomot

Auzi ?

SYLVETA

pierzându-se

O sărutare.

PERCINET

sărutând-o

Ș'acuma spune-mi drept

Tu vei veni diseară aicea ?

SYLVETA

Nu.

PERCINET

Te-aștept !...

SYLVETA

depărtându-se de zid

E tatăl tău !

PERCINET

sare de pe zid

SCENA II

SYLVETA (*după zid și prin urmare nevăzută de Bergamin*)

PERCINET, BERGAMIN

BERGAMIN

A! iată, te prind și d'astă dată

Prin locurile acestea stingher...

PERCINET

Imi place, tată.

Să viu aici în colțul acestui parc splendid

Cu vița care cade năvălitor pe zid!

Ce elegantă-i vița pe zid, privește bine.

Lăstarele-s lucrute cu arabescuri fine,

E-atât de bine-aicea sub cerul larg și vag!

BERGAMIN

Sub zidul ăsta?

PERCINET

Zidul acesta mi-este drag!

BERGAMIN

Eu nu pricep cum poate atât de drag să-ți fie
Un zid !

PERCINET

Dar zidul ăsta e plin de poezie
E vechiu, cărunt de iarbă, bătrân, împodobit
De viță ruginită, de ederă umbrît ;
Glicina violetă i-a pus ciorchine grele,
Aicé-s rugioare, acolo sunt zorele !
Bătrân de veacuri zidul acesta ce-l desfizi
Aprinde foc de soare pe roșii cărămizi
Și'n umbră se'nstelează cu flori de scânteioare
Și peste banca veche întinde moi covoare,
Neîntrecut urzite din mușchiu catifelat
Voind din ea să facă un tron de împărat !

BERGAMIN

Hm ! vrei tu papă-lapte ca să mă faci pe mine
Să cred că vii de dragul acestui zid ?

PERCINET

Vezi bine !

Eu viu aici de dragul acestui zid umbrît
Ce-ascunde'n el azururi de cer nemărginit,
Flori scumpe, ochi albaștrii, voi, vraja vieții
noastre,

O lacrimă de-ar umple potirele albastre
Vom volatiliza-o cu un sărut...

BERGAMIN

Ce zici ?

Vezi ochi pe zidul ăsta ?

PERCINET

Lumini de licurici.

grațios prezintă unul lui Bergamin

SYLVETA

it are Doamne !

BERGAMIN

Ce prost e Doamne sfinte,
Pricep eu cine face să-ți fluture-a ta minte.

(mișcare de teamă la Percinet și Sylveta)

A ! tu citești romanțuri *(ia cartea care ese din
buzunarul lui Percinet și se uită).*

Și versuri !

(el o deschide și o lasă să cadă cu groază)

Tu citești

Aceste bazaconii cu care mă'ngrozești ;
Tu rătăcești pe-aicea, ascuns privirei mele,
D'aceia 'mi spui într'una de viță, de zorele,

De zid, de ochi albaștri, de lucruri de prisos...
 Un zid să fie strașnic, iar nici de cum frumos !
 Voiu porunci să zmulgă aceste buruene
 Ce pot ascunde găuri și-ades priviri viclene,
 Și ca să ne ferească de acest neobrăzat
 Din nou voiu face zidul mai alb și mai curat.
 Mai'nalt, mai alb, mai neted și'n loc de rugioare
 Voi pune ghimpi de sârmă cu ace n'țepătoare
 Și sticle sfărâmate cu mii de străluciri
 Pe creasta lui să meargă în falnice oștiri...

PERCINET

Aibi milă !

BERGAMIN

Nici o milă !... Eu decretez aceasta !
 De-alung, de-alung, să fie... de-alung pe toată
 creasta.

SILVETA ȘI PERCINET

consternați

Ah !

BERGAMIN

așezându-se pe bancă

Să vorbim (*se ridică și se depărtează
 de zid cu un aer bănuitor*)

Dar zidul sub care tu visezi

De n'are ochi, el are urechi !

El pare că vrea să se sue pe bancă. Percinet se sperie. La zgomotul acesta, Sylveta se pitulă îndărătul zidului, dar Bergamin renunță cu o strâmbătură, care arată dureri vechi... și face semn fiului său să se urce și să privească).

Te sue, vezi

Vre-un curios ?

PERCINET

sărind cu ușurință pe bancă, se pleacă peste zid și zice încet Sylvetei, care s'a ridicat îndată :

Deseară !

SYLVETA

dându-i mâna, el o sărută încet
Voiu fi aici la vreme !

PERCINET

de asemenea

Și eu !...

SYLVETA

de asemenea

Mi-ești drag !

BERGAMIN

Ei bine ?

PERCINET

sărind jos, cu voce tare

Nu-i nimeni, nu te teme

BERGAMIN

asigurat, se așează iar

Atunci să stăm de vorbă... E vremea să te'nșor.

SYLVETA

Ah !

BERGAMIN

Ce-i ?...

PERCINET

Nimic !...

BERGAMIN

Un țipăt se auzi ușor.

PERCINET

pornind în sus

Vre-o pasăre rănită...

SYLVETA

Vai !

PERCINET

Țipă îndărătață.

BERGAMIN

Și astfel după lungă și multă judecată
Căsit-am o partidă...

PERCINET

fluorând, urcă

Sâs, Sâs !

BERGAMIN

după un moment de sufocațiune, urmându-l

Mă iei în răs !

Cu sila te voiu pune, băete...

PERCINET

scoborând

Sâs ! sâs ! sâs !

BERGAMIN

Vei isprăvi odată să flueri, proastă mierlă ?
Femeia e bogată și tânără, — o perlă !

PERCINET

Și dacă nu-ți vreau perla ?

BERGAMIN

Așteaptă, atunci copil
Nelegiuit ! Ți-arăt eu ștrengarule !

PERCINET

apucând bastonul ridicat al tatălui său

April

Cu freamăt lung de aripi, ă inviat pădurea.
Izvoarele se'ngână și-aduse de aiurea
Perechi de păsărele pe ramuri se iubesc...

BERGAMIN

Nerușinat !

PERCINET

acelaș joc

La soare toți mugurii 'nfloresc :
Iar fluturii...

BERGAMIN

Obraznic !

PERCINET

acelaș joc

Setoși de voluptate

Se lasă peste sânnuri de flori imbălsămate !
Amorul...

BERGAMIN

O ! banditul !

PERCINET

In inimi pune flori...

Și tu cu rațiune voești să mă însori !

BERGAMIN

De sigur, pierde-vară !

PERCINET

cu voce vibrând

Ei bine, nu, nu tată !

Îți jur... pe zidul ăsta ce'n fața mea s'arată,
Că de mă'nsor, eu insu-mi voi născoci un plan
Romanțios atâta, cum nici într'un roman
N'a isbutit s'ajungă, în veacuri, fantezia ! (*fuge*)

BERGAMIN

fugind după el

A ! te voiu prinde'n ghiară !

SCENA III

SYLVETA, apoi PASQUINOT

SYLVETA

singură

Acum pricep mânia,
Și ura'n contra-acestui hain. la suflet mic...

PASQUINOT

intrând din stânga

Hm ! spune domnișoară ce faci aici ?

SYLVETA

Nimic.

Plimbare.

PASQUINOT

Cum ? In partea aceasta 'ntunecoasă
Și singură tu umbli pe-acea ?

SYLVETA

Nu-s fricoasă.

PASQUINOT

De zidul ăst-aproape ! Nu știi că te-am oprit
Să vii spre zidul ăsta, copil nechibzuit !
Privește bine'n casa aceia blestemată
Stă Bergamin, dușmanul meu aprig...

SYLVETA

Da, știu, tată.

PASQUINOT

Și tu aicea zilnic, vii singură s'ascuți
 Oări și cine știe... ce pot acești desculți,
 Să fie'n stare, Doamne, dac'ar băga de seamă,
 Că fiica mea se plimbă, p'aicea fără teamă...
 Mi se ridică părul în cap când mă gândesc
 La dânșii... Zidul ăsta eu vreau să-l ținuesc
 Să'nfig într'insul sulii să spintece și printre
 Aceste sulii, cue enorme, ca să între
 Adânc în carnea-acelui cutezător smintit...

SYLVETA

aparte

O! Nu va face asta, papa e cam sgârcit.

PASQUINOT

Și-acum să intri'n casă -- mai repede nițel! —
(ea iese și el o urmărește cu privirea mâniată)

SCENA IV

BERGAMIN, PASQUINOT

BERGAMIN

Biletul ăsta'n grabă să-l dai lui Straforel.

PASQUINOT

Juge repede la zid și se urcă

O! Bergamin!

BERGAMIN

Amice! (*se sărută*)

PASQUINOT

Hei! ce mai faci?

BERGAMIN

Mai bine!

PASQUINOT

Dar guta?

BERGAMIN

Mă mai lasă. Dar tusea ta?

PASQUINOT

Mă ține,

Pârdalnica, de-o vreme.

BERGAMIN

Dar știi că s'a'ncheiat

Căsătoria?

PASQUINOT

Ce fel ?

BERGAMIN

Eu totul am aflat

Ascuns în frunze

PASQUINOT

Bravo !

BERGAMIN

Se plac, de bună seamă.

(frecându-și mâinile)

Ha ! ha ! eu tatăl unui copil, a cărui mamă
Romantică-i dă nume grotesc și foarte rar,
iar tu al visătoarei SYLVETA, scump lăstar,
Ce vis hrănim noi oare ?

PASQUINOT

Să dărâmăm, măi frate,

Feretele. Și astfel, moșiile'nbinate .

BERGAMIN

Să viețuim alături.

PASQUINOT

Ce plan, ce vise mari !

BERGAMIN

Vechiu calcul de prieteni...

PASQUINOT

Și de proprietari

BERGAMIN

Atunci ce trebuiește ?

PASQUINOT

Să ne unim odorii !

BERGAMIN

Da, să-i unim ! Dar... oare vom fi isbânditorii
 Acestui lucru, dacă l-ar bănuî ușor ?
 Unirea aranjată, hei, nu-i ispititor
 Pen'ru prostuții noștri poetici. De aceea
 Știindu-i duși departe mi-a năzărit ideea,
 Că dacă sub pedeapsă de moarte i-am opri
 Ca să se vadă, dânșii mai tare s'ar dori,
 Și ar hrăni în taină iubirea vinovată, —
 Scornii această ceartă și ură minunată !...
 De crezi că planul ăsta măreț ne-ar hazarda
 Isbânda nu rămâne decât să spunem : da !

PASQUINOT

Dar dup'atâta ură și strașnică mânie
 Să consimțim, isbindu-i cu-a noastră viclenie ?
 Eu ce-ți ziceam într'una golan și prost...

BERGAMIN

Și prost ?

Golan, mai treacă-meargă, dar prost nu are rost.

PASQUINOT

Și pricina...

BERGAMIN

Uitasem, voiam să zic... a, iat-o !

O stratagemă care acum mi-a sugerat-o
 Chiar fiica ta, și-mi pare ușoară... Planul e
 Acesta : o 'ntâlnire i-a dat lui Percinet
 Aici : el, vine 'ntâiul ; și'n clipa când apare
 Sylveta, niște oameni cu mutrele bizare,
 Lăsând ascunzătoarea ce li-am schițat-o eu.
 O fură ! dânsa țipă ! iar cocoșelul meu
 Spre răpitori aleargă ; dă lovituri de spadă ;
 Ei simulează fuga ; și-atunci, ca să te vadă,
 Tu ieși din intuneric ; eu repede-am sosit ;
 Copila ta-i salvată ; tu stai înmărmurit ;
 Și, binecuvântându-l, unești pe-al meu crou
 Cu fiica ta ; la rându-mi mă'nduioșez ; tablou !

PASQUINOT

E genial aceasta, pe cinstea mea, firește,
 E genial...

BERGAMIN

modest

Așa e... da, cam așa... Privește
 Pe cel mai bun maestru de spadă, Straforel,
 Da, da, răpirea noastră, l-am destinat pe el
 Ca s'o monteze'n scenă cu'ntr'ea lui știință...
 (*Straforel într'un pompos costum de spadasin,
 apare în fund, și înaintează majestos*)

SCENA V

Aceiași, STRAFOREL

BERGAMIN

scoborând de pe zid și salutând
 Intâi și'tâi de toate să faceți cunoștință
 Cu Pasquinot, amicul meu bun...
 (*Straforel se închină și ridicându-se se miră că
 nu vede pe Pasquinot*)

BERGAMIN

arătându-l că stă călare pe creastă
 Acolo, sus.

STRAFOREL

Hm, drace, exerciții de acrobat, ce nu-s
 Așa de potrivite cu vârsta-i.

BERGAMIN

Cum îți pare
Maestre, planul nostru ; se pune'n aplicare
Cu multă greutate ?

STRAFOREL

Elementar, îl fac.

BERGAMIN

Dar știi să umbli bine și sigur..

STRAFOREL

Și să tac.

BERGAMIN

O luptă prefăcută, răpire simulată ?

STRAFOREL

Știu tot.

BERGAMIN

Și spadasinii, maestru să se bată,
Să nu-mi rănească'n luptă cumva pe scumpu' meu
Băiat ; imi e unicul !

STRAFOREL

Voiu opera chiar eu.

BERGAMIN

Și o răpire, dragă Maestre, poți a spune
Cât ne-ar costa ?

STRAFOREL

Depinde de tot ce'n ea se pune.
Răpirea se plătește cu prețuri fel de fel.
In cazul ăsta, însă, și dacă nu mă'nșel,
Firește că tocmeala de-o parte-acum se lasă,
Vă recomand să faceți un rapt de prima clasă !

BERGAMIN

minunat

Aveți mai multe clase ?

STRAFOREL

De sigur, câte vrem !
Gândiți-vă, acum, o, domnii mei, c'avem
Răpirea cu doi negrii și cea obișnuită
In birje — dar aceasta de mult e părăsită —
Răpirea'n zorii zilei să aibă mult ecou
Răpirea fastuoasă făcută 'ntr'un landou,
Lachei pudrați pe capră, în haine aurite, —
Perucile sunt toate deosebit plătite —
Cu sbiri, cu sclavi, cu negrii, briganzi, ori
mușchetari !
Răpirea 'n diligență, cu doi sau trei fugari,

Și alții poți s'adaugi *ad libitum* ; discretă
 Avem răpirea simplă și bine 'ntr'o caretă.
 Răpirea — foarte vesel — făcută într'un sac,
 Romantică, în luntre — dar trebuie un lac ! —
 Răpirea în gondolă — ne trebuie lagună —
 Răpirea cu și fără efect sau clar de lună,
 — Cu lună e mai scumpă, fiind cerută mult ! —
 Sinistră, la lumină de fulger, cu tumult
 De ropot, sgomot, luptă și zăngănit de zale,
 Cu pălării enorme, penaje și mantale !
 Brutală, ori făcută în mod politicoș,
 Răpirea ce se face cu torțe — prea frumos ! —
 Răpirea 'n litieră purtată 'n goană lină
 Și cred cea mai distinsă, mai nouă, și mai fină !

BERGAMIN

către Pasquinot

Ei, ce zici ?

PASQUINOI

Cum s'o facem ?

BERGAMIN

Eu zic ca să izbim

Cât am putea mai tare — chiar dacă cheltuim —

Imaginațiunea !... S'avem ceva din toate

Să facem o răpire...

STRAFOREL

Ca un ghiveci ? Se poate.

BERGAMIN

Să dăm acestor tineri avizi de ideal :
Lectică, măști, mantale, orchestră și pumnal !

STRAFOREL

luând notă

Pentru 'mbinarea-acestor diverse elemente
Voi face un rapt de clasa I cu suplimente.

BERGAMIN

Așa !

STRAFOREL

Mă duc în grabă...

(arătând către Pasquinot)

Dar Excelența sa

Să 'ntredeschiză poarta la parc...

BERGAMIN

O va lăsa.

STRAFOREL

salutând

Mă 'nchin cu plecăciune !

(aparte, înainte de a ieși)

Afaceri excelente

Va fi un rapt de clasa I cu suplimente.

SCENA VI

BERGAMIN, PASQUINOT

BERGAMIN

Și zidul jos, sub scutul aceluiaș cămin
Vom viețui de-acuma !

PASQUINOT

Ce vis, ce vis divin !

BERGAMIN

De-acum în parcul nostru vom face transformare!

PASQUINOT

De-acum vom tunde pini...

BERGAMIN

Vom pune pe cărare

Nisip.

PASQUINOT

Și'n ronturi — planul visat
 de-atâtea ori,
 Vom scie-al nostru nume cu litere de flori.

BERGAMIN

Și cum verdeața asta e cam întunecată..

PASQUINOT

S'o'nvelim cu globuri de sticlă colorată!

BERGAMIN

Vom pune pești în vechiul bazin, clădit din nou!

PASQUINOT

Și un *jedo* să facă să sară 'n sus un ou!
 Vom figura o grotă! Hei, hoțule, cum sună?

BERGAMIN

Ni s'a 'mplinit dorința!

PASQUINOT

Noi vom albi 'mpreună!
 Vom înzestra copiii cu tot acest teren!

BERGAMIN

Ah ! Pasquinot, iubite !

PASQUINOT

Iubite Bergamin !

(își cad în brațe unul altuia)

SCENA VII

Aceiași, SYLVETA, PERCINET

(intrași brusc fiecare din partea sa)

SYLVETA și PERCINET

văzându-i îmbrățișați

Ah !

BERGAMIN

zărind pe Sylveta, către Pasquinot

Fiica ta !

PASQUINOT

zărind pe Percinet, către Bergamin

Băiatul...

BERGAMIN

încet lui Pasquinot

Să ne batem !

*(ei transformă îmbrățișarea într'o luptă corp
la corp)*

A ! fiară !

PASQUINOT

A, hoț de codru !

PERCINET

trăgând de haină pe tatăl său

Tată !

SYLVETA

acelaș joc

Papa !

BERGAMIN

A, pierdevară !

PASQUINOT

Ți-arăt eu țic, trântor !

BERGAMIN

De-acum nu-mi vei scăpa !

PASQUINOT

Golan !

SYLVETA

Papa !

BERGAMIN

Tâlhare !

PERCINET

Papa !

PASQUINOT

Brigand !

SYLVETA

Papa !

(ei isbutesc să-i despartă)

PERCINET

târând pe tatăl său

Hai, e târziu !

BERGAMIN

voină să se întoarcă

Mânia îmi e la paroxism !

PASQUINOT

acelaş joc cu Sylveta

A, spumeg...

SYLVETA

ducându-l

E răcoare. Şi ai reumatism !

SCENA VIII

Ziua scade pe nesimţite. Scena rămâne goală o clipă. Apoi, în parcul lui Pasquinot intră

STRAFOREL şi SPADASINI, MUZICANŢI

STRAFOREL

Pe cerul clar s'aprinde acum întâia stea.

Se 'ntunecă... (*aşezându-şi oamenii*)

Aicea, aicea, vei şede

Aicea. Fără vorbă şi mai cu seamă ropot !

Ea va apare albă la primul glas de clopot ;

Voiu şuera atuncia... (*privind cerul*)

A ! luna ?... e perfect !

Deci nu ne mai lipseşte de-acum nici un efect (privind mantalele extravagante ale spadasinilor)

Mantalele, superbe ! Dar un cuvânt... Misterul

E să se vadă spada : apasă 'n jos mânerul !

(se aduce lectica)

Și lectica în umbră!

(privind luptătorii, cari sunt negrii)

Ah! negrii, nu-i banal!

Iar torțele, ascultă, să intre la semnal!

(se vede fundul vag colorat cu roșu de reflexul torțelor cari rămân îndărătul arborilor; muzicanții intră)

Acolo muzicanții, pe fond, să nchidă zarea...

Mai grațios, mai dulce, schimbați-vă gruparea!

Ghitara, în picioare! Iar alto să stea jos!

Cum a pictat celebrul Watteau... Așă, frumos!

(sever către un spadasin)

Hei, maimuțoiul ăla mascat, ce tot se nclină?

Așă mai cu alură! Orchestra în surdină

Să fredoneze acorduri... începeți! sol, mi, si!

(ei se maschează)

SCENA IX

Aceiași, PERCINET

PERCINET

(Intră încet. Pe măsură ce el declamă versurile următoare, noaptea devine mai neagră și cerul se înstelează)

S'a liniștit bătrânul... De-abiă putui găsi

Prilej să fug... Lumina se stinge fin, discretă
Și florile dorm toate în umbra violetă

STRAFOREL

încet către vioară

Orchestra !

(muzicanții cântă ușor până la sfârșitul actului)

PERCINET

Simt cum tremur ca trestia și ea
Veni-va !

STRAFOREL

către muzicanți

Amoroso !.. ușor, ușor, așa !..

PERCINET

Întâia mea 'ntâlnire... și seara încet se lasă !
In aer vântul pare o rochie de mătase !
Zorele și glicine eu nu vă văd acum,
Dar simt cum urcă 'n mine al vostru vag
parfum.
Ah ! arborele acesta cu tainicele-i șoapte !
Dar cine fredonează așa divin ?... e noapte !

E noapte dulce, parfumată
Și 'n clarul cerului de-odată
Sclipind văpaia lor curată
Și una după una,

Dând farmec sfânt iubirei mele
Apar sfielnicele stele
Și printre norii de dantele
Ușor se suie luna !

Cu străluciri de diamante
Voi stelelor mi-ați fost amante
Și 'n versuri fine elegante,
Eu v'am cântat discreta

Și minunata poezie,
V'ași fi iubit pe veșnicie,
De mi-ar fi răsărit sglobie
In calea mea, Sylveta !

O ! stele, stele strălucite,
Frumoase astre risipite,
Veți fi atât de umilite,
Când albă, sub dantele

Fa va apare în grădină
Și cu privirea ei senină,
Va șterge tainica lumină
Și focul vostru, stele !

(un clopot sună în depărtare)

SCENA X

Aceiași, SYLVETA, apoi BERGAMIN,
PASQUINOT

SYLVETA

apărând la sunetul clopotului

El trebuie să m'aștepte...

(un șuer, Straforel apare înaintea ei. Torțele apar)

Ah !

'spadasinii o ridică și o pun repede în lîteră)

PERCINET

Doamne !

SYLVETA

Ajutor !

PERCINET

Viu !

SYLVETA

Percinet, mă fură, săriți !

PERCINET

Sosesc în sbor !

*et sare zidul, scoate spada și încrucișează cu
mai mulți spadasiini)*

Na, ține, na...

STRAFOREL

către muzicanți

Tremolo !

(Vioarele scot un tremolo dramatic. Spadasinii scapă. Straforel cu o voce teatrală)

Per Baccho ! E chiar dracut
Copilul ăsta !

(Duel între Straforel și Percinet, Straforel își duce îndată mâna la pântec)

Spada mi-a perforat stomacul ! *(cade)*

PERCINET

alergând la Sylveta

Sylveta mea ! tâlharii nu ți-au făcut vre-un rău ?

(Tablou. Ea stă în lectica deschisă, el în genunchi)

SYLVETA

Tu mi-ai salvat viața !

PASQUINOT

ieșind

Cum ! Salvatorul tău
E Bergamin cel tânăr... Atunci să-i fii soție !

SYLVETA și PERCINET

O ceruri !

(Bergamin, venind din partea sa, urmat de servitorii cu torțe).

PASQUINOT

către Bergamin, care apare pe creasta zidului

Bergamine, alung'a ta mânie !

Ca un erou băiatul tău astă-zi s'a purtat !

Să le'mplinim destinul !

BERGAMIN

solemn

Mânia m'a lăsat !

PERCINET

O ! noi visăm, Sylveto, în clipa asta rară,
Incetîșor vorbește-mi, ca visul să nu piară !

BERGAMIN

Mânia se termină adesea, dacă vrei,
Prin cununie ! *(arătând zidul)*

Nu mai există Pirinei !

PERCINET

N'ași fi crezut ca tata voința să'și incline !

SYLVETA

simplu

Când îți spuneam că totul se va sfârși cu bine !
(*pe când dâșii pleacă cu Pasquinot, Straforel
se scoală de jos și întinde o hârtie lui Bergamin*)

BERGAMIN

încet

Cum, ce-i hârtia asta ? Și-un nume văd pe ea
Ce 'nseamnă toate astea, mă rog ?

STRAFOREL

salutând

Factura mea ! (*el cade*)

Cortina

ACTUL II

Acelaș decor : zidul a dispărut. Băncile cari erau cu spatele la zid, au fost împinse la dreapta și la stânga. Miți schimbări, ronturi de flori, kioscuri, false marmori pretențioase, seră. La dreapta, masă de grădină, scaune.

{ La ridicarea cortinei, Pasquinot, așezat pe banca din stânga, își citește gazeta. Blaise, în fund, lucrează.

SCENA I

BLAISE

Și, după cum s'aude, în astă seară vine
Notarul ? Doamne, iată o lună și mai bine
De când surparăți zidul și-alătura trăiți ;
He ! porumbeii noștri acum sunt mulțumiți !

PASQUINOT

ridicând capul și privind în jurul lui

Și fără zid e bine, Blaise, ce zici ?

BLAISE

De minune !

PASQUINOT

Sută la sută parcul a câștigat.

(se apleacă și pipăie o tufă de iarbă)

Dar spune

Cine-a udat pe-aceia ? Văd stropi rămași pe
flori.*(furios)*

Să se stropească seara, ți-am spus de-atâtea ori !

BLAISE

placid

Mi-a dat poruncă, domnul, să ud de dimineață !

PASQUINOT

Ah... Bergamin acesta... Tot dânsul te învată
Să faci pe dos... El crede că dacă uzi din plin
Prieste mult mai bine decât stropind pușin.
Dar bine, fie... Scoate ghivecele din sere.

*(Blaise aliniază în fund plantele pe cari le scoate
din seră. Pasquinot citește. Bergamin apare în
fund)*

BERGAMIN

stropind arbuștii cu o stropitoare enormă
Uf... Apa necesară le-aduce lor putere !

(*către un copac*)

È tot prisosul ăsta ce'n tihnă ele sug
He, moșule, ți-e sete?... Na, iacă din belșug,
Na apă... uite apă... Mi-s dragi aceste plante.
Aceste false marmori sunt foarte elegante !
Da foarte... (*zărind pe Pasquinot*) Bună ziua !
(*nici un răspuns*) E, bună ziua !...

(*Pasquinot ridică capul*)

Zi !

PASQUINOT

Dar ne vedem amice de atâtea ori pe zi !

BERGAMIN

Ah ? ! (*văzând plantele pe cari le așează Blaise*)
Ce fel ? Bagă'n seră aceste plante !...

(*Blaise, buimăcit, le bagă repede. Pasquinot ri-
dică ochii la cer, înalță umerii și citește.
Bergamin se duce și vine cu aerul dezo-
rientat, apoi se așează alături de Pasqui-
not. Tăcere. Apoi, deodată, cu melancolie*)

Iată,

Ia ora asta tocmai mă furișeam altdată
Din casă...

PASQUINOT

visător, lăsându-și gazeta

Eu de-asemeni ușor și mlădios...

Cum petreceam de bine !

BERGAMIN

Tainic !

PASQUINOT

Periculos !

BERGAMIN

Ne ocoliam copiii strategic totdeauna

Ca să putem, aicea, sporovăi într'una !

PASQUINOT

Riscam in ori ce clipă când ne suiam pe mur

Vre-o coastă să ne rupem, sau poate vre'un

femur.

BERGAMIN

Discuțiile noastre monocotidiene

Noi le țineam cu planuri și curse indiene !

PASQUINOT

Tăiam ca o șopârlă stufișul cel mai des...

Cum petreceam de bine !

BERGAMIN

Eu mă târam așes
Și seara pantalonul mi-era 'n genunche verde!

PASQUINOT

Juram într'una unul pe celălalt a ne pierde...

BERGAMIN

Ne ponegriam într'una...

PASQUINOT

Ce bine petreceam! (*căscând*)
E Bergamin?

BERGAMIN

de asemenea

Amice?

PASQUINOT

Nu suntem cum eram!

BERGAMIN

Ei, nu... (*după o reflexiune*)

Bă da!

PASQUINOT

Ce oare ?

BERGAMIN

Ciudată treabă, spune,
Romanțiosismu'ncepe de-acum să se răzbune?...
(*Tăcere. El privește pe Pasquinot care citește*)
Să nu-i lipsească nasturi la vestă, e cam rar !
E agasant !

(*El se ridică, se depărtează, se duce și vine*)

PASQUINOT

privindu-l pe de-asupra gazetei, aparte

El pare-un uriaș bondar
Ce 'ntr'una face volte în aer când s'asvârlă.
(*se preface că citește. Bergamin trece prin fața
lui*)

BERGAMIN

privindu-l aparte

Se uită, când citește, șeașiu ca o șopârlă,
Ce vrea să prindă fluturi. (*pleacă fluerând*)

PASQUINOT

aparte, nervos

Ah ! flueră... e un tic ! (*tare*)
De ce tot flueri veșnic așa ca un aspic ?

BERGAMIN

surâzător

Acel ce vede paiul din ochi străin, firește,
 În ochiul său, amice, nici bârna n'o zărește !
 Tu ai destule ticuri... suflând ca un buhai
 Și strănutând într'una de-un veșnic guturai,
 De un tabac zadarnic ți-e nara înegrită,
 Și spui mereu aceeași poveste nesfârșită...

PASQUINOT

*care, stând cu picioarele încrucișate, mișcă
 piciorul*

Eu ?...

BERGAMIN

Tu nu poți o clipă să stai în loc,
 să taci,

Bălăbănind piciorul, cădelniță ți-l faci ?
 La masă totdeauna faci gogoloși de pâine...
 Ești maniac, iubite, și azi și eri și mâine !

PASQUINOT

Da, neavând de-acuma nici grije, nici habar,
 Cusururile mele le treci în inventar,
 De ticurile mele înjghebi o listă lungă,
 Dar viața împreună începe să-mi ajungă,
 Amice, plictiseala e-un mare oculist
 Și mie-mi dă lumină : ești fals și egoist.

Și-a tale mici defecte, de care mi-eră milă,
Le văd acum enorme, ca musca sub lentilă.

BERGAMIN

Acuma văd lumina și ochii-mi se deschid !
Te prindea bine zidul.

PASQUINOT

Urit ești fără zid !

BERGAMIN

Să tot trăiesc cu tine alătura mi-e greață !

PASQUINOT

isbucnind

A, simt de-o lună 'neoace, că asta nu-i viață !

BERGAMIN

foarte demn

Prea bine, dar ce'n taină făcurăm amândoi,
N'a fost de dragul nostru...

PASQUINOT

Așa-i, nu pentru noi !

BERGAMIN

Pentru copiii noștri...

PASQUINOT

convins

Pentru copii, vezi bine
Să suferim în taină și să uităm, vecine,
Pierduta libertate și-aceste suferinți.

BERGAMIN

Căci astfel e ursita sărmanilor părinți!
*(Sylveta și Percinet apar la stânga în fund,
printre arbori și traversează încet scena,
înlănțuiți, cu gesturi de exaltați).*

PASQUINOT

Sst! Ne sosesc amanții!

BERGAMIN

Ia uită-te ce poză...
Privește-i cum se plimbă ca 'ntr'o apoteoză!
Chiar...

PASQUINOT

De când izbândit-au faimosul lor amor,
Le pare că simt raze țesute 'n părul lor!

BERGAMIN

È ora când cu gesturi și vorbe delirante

Ca Pelerinii mistici din sărbători Galante,
 Convinși c'au fost aevea acelea ce-am făcut,
 Ei vin să re trăiască eroicul trecut !
 (*Sylveta și Percinet, cari au dispărut la dreapta,
 apar pe un plan mai apropiat și scoboară în
 scenă*)

A, iată-i !

PASQUINOT

De brodează pe tema lor întreagă
 Nu crezi că va fi nostim să-i ascultăm ?
 (*Bergamin și Pasquinot se retrag după câte un
 tufiș*)

SCENA II

SYLVETA, PERCINET, BERGAMIN,
 PASQUINOT (*ascunși*)

PERCINET

Mi-ești dragă...

SYLVETA

Mi-ești drag... (*se opresc*)

Pe locu-acesta măreț iată-ne iar !

PERCINET

Aicea săvârșit-am noi faptul legendar !
 Aici căzuse bruta, pe care-am prăvălit-o !

SYLVETA

Aci, fui Andromeda !

PERCINET

Iar eu, Perseu, iubito !

SYLVETA

Erau câți împotriva ta ?

PERCINET

Zece !

SYLVETA

Două zeci !

Oh ! cel puțin ; și fără ca'n lista lor să treci
Pe-acel colos ce moartea i-ai dat pe meritate.

PERCINET

Trei zeci erau cu toții, trei zeci, da, ai dreptate.

SYLVETA

Mai spune-mi, cum, cu flacări în ochi și ca un
leu

I-ai doborit în noapte, Victoriosul meu !

PERCINET

Nu știu de-a fost în sixtă, dar ei cădeau pe
spate,
La rând, cum cad soldații de cărți de joc,
suflăte...

SYLVETA

De-ai fi avut mai brune șuvițele de păr,
Te-aș fi crezut chiar Cidul !

PERCINET

Păream într'adevăr !

SYLVETA

Iubirea noastră-i demnă de o poemă 'ntreagă !

PERCINET

O, se va scri, Sylveto !

SYLVETA

Cât te iubesc !

PERCINET

Mi-ești dragă !

SYLVETA

Eu am visat, și visul acesta e trăit —
 Să iau de soț eroul fantastic întâlnit,
 Și nici de cum pe blândul, prostuțul de
 logodnic !

PERCINET

Ah !

SYLVETA

Nu, nu pe acela pe care un duhovnic,
 O soră, o mătușă, un pețitor dulceag
 Ca să-l însoare-l plimbă de nas din prag în
 prag !

PERCINET

Tu n'ai fi luat pe fiul banal și prea cuminte
 Al unui vechi prieten, vecin cu-al tău părinte !

SYLVETA

Ah ! nu... dar bagi de seamă că tatăl tău și-al
 meu
 Dela un cârd de vreme...

PERCINET

Se înăspresc meren.

BERGAMIN

după un tufiș

Hum !

PERCINET

Știu eu de ce cheful li s'a stricat, firește...

BERGAMIN

după tufiș

Ah !

PERCINET

Pe moșnegi avântul cel tânăr îi jignește !

Eu îmi respect pe tata, cum și pe-al tău, mă

crezi !

Dar nu sunt la 'nălțime, nu, zău ! sunt prea

burghezi ;

Splendoarea noastră-i lasă puțin cam în tenebre.

PASQUINOT

după tufiș

Hein !

SYLVETA

de asemenea

Iată-i azi părinții — unei perechi celebre!

PERCINET

râzând

Eroica mea faptă le stă mereu în drum.

SYLVETA

Pe lângă tine tatăl tău mi se pare acum...
Nu pot să spun...

PERCINET

Ba spune, drăcoaso !

SYLVETA

Ca o rață

Care-a clocit un vultur cu aripa 'ndrăzneată !

BERGAMIN

Ho ! ho !

SYLVETA

râzând mai tare

Sărmanii noștri părinți, cum s'au jucat
Cu ei, amorul nostru...

PASQUINOT

după masif

He ! he !

PERCINET

E adevărat
Că soarta încunună pe-amanți cu flori de
leandrii !...
Și-ades hazardul este Scapin pentru Leandrii !...

BERGAMIN

după masif

Ha ! ha !

SYLVETA

Și 'n astă seară, sub scutul părintesc,
Noi vom semnă contractul !

PERCINET

plecând

Mă duc ca să găsesc
Vioare !

SYLVETA

Du-te iute ! (*chemându-l*)
Stai, uite sunt gentilă ;
Să te conduc la poartă...

PERCINET

O, scumpa mea copilă...
(*pleacă amândoi înlănțuiți*)

SYLVETA

Noi egalăm în faimă pe cei mai scipitori
Amanți !

PERCINET

Noi suntem printre acei nemuritori
Romeo — Julieta !

SYLVETA

Roland și Auda...

PERCINET

Dante

Și Beatrice...

SYLVETA

Atâția amanți și atâtea amante...
*(Ei au ieșit. Se aud glasurile lor, depărtându-se
printre arbori).*

PERCINET

Laura și Petrarca, Tisbe și-al ei iubit

SYLVETA

Paolo și Francesca...

BERGAMIN

ieșind din tufiș

Ei, ho ! m'aji plictisit !

SCENA III

PASQUINOT, BERGAMIN

PASQUINOT

Isbânda faptei tale, om priceput în toate,
Ți-a îndeplinit dorința, ba chiar, o 'ntrece,
poate !

Și rezultatul este, o factor de minuni !
Că azi ne sunt copiii de-abinele nebuni.

BERGAMIN

E drept c'a ta copilă mă scoate acum din fire
Mereu scoțându-mi ochii cu falnica-i răpire !

PASQUINOT

Și fiul tău într'una cu-a sale îngâmări
De eroism homeric, mă scoate din răbdări !

BERGAMIN

Dar ce mă îndârjește mai mult e că ne-arată
Ca doi burghezi ridicoli din vremuri de-altă
dată.

D neghiobia noastră acum bătându-și joc
Că nici o întâlnire nu le-am surprins deloc !
E idiot ! Și asta s'o rabd, oh ! nu se poate...

PASQUINOT

Ai prevăzut aceasta, om priceput în toate ?
Căci mulțumită ție mucosul tău cel brav
Intr'una bate câmpii, crezându-se grozav.

BERGAMIN

Atâta grozăvie întrece-or ce hotare !

PASQUINOT

Mă duc să le spun totul.

BERGAMIN

Ba lasă, ai răbdare !

Amice, nu e bine să ne 'necăm la mal ;
Le om spune totul după festinul conjugal
Dar pân' la ultimele acorduri nupțiale
Vom face mâlc.

PASQUINOT

E, fie pe placul dumitale !
Dar noi ne-am prins, acumă în lațul așezat
Cu plinul tău celebru.

BERGAMIN

O ! tu l'ai admirat !

SCENA IV

Aceiași, SYLVETA

intră veselă, cu o ramură înflorită în mână, cu care ea face semne lui Percinet, pe care îl părăsî, apoi scoboară între cei doi bătrâni.

SYLVETA

Papa... A, bună ziua... In parc, la astă oră ?

BERGAMIN

A, bună ziua, noră !

SYLVETA

imitându-l

A ! bună ziua noră !

Oh ! pari în ziua asta așa burzului !

BERGAMIN

E Pasquinot ce 'ntr'una...

SYLVETA

agitându-i ramura sub nas

Sst, sst, fii liniștit !

Eu vin aici ca pacea și 'n mâna ridicată
 Eu țiu un palm ! Ei, haide ! Nu 'ncepeți
înc' odată
 Să vă sbârliți ? Vă este îngăduit aici ?
 Puteți să vă 'nțelegeți ca doi bătrâni amici ?

PASQUINOT

aparte

Auzi ce ironie !

BERGAMIN

de sus

E-adevărat, în parte

Noi găzduim o ură. o ură...

SYLVETA

Da, de moarte !

O ! când mi-aduc aminte de-atâtea clevetiri,
 Și ce spuneai de tata, aici, prin trandafiri,
 Eu auziam tot, fără ca să-mi prindeți de veste,
 Sub vechiul zid ascunsă...

BERGAMIN

aparte

O ! cât de proastă este !

SYLVETA

către Pasquinot

Da, mă 'ntâlniam aicea în fiecare zi
Cu Percinet, în taină, iubire-a ne urzi...
Nu bănuiați, de sigur !

PASQUINOT

ironic

Să mor dacă vreodată...

SYLVETA

către Bergamin

Veniam în totdeauna la oră neschimbată.
Ha ! ha ! aud și-acum cum scumpul tău odor
Ți-a spus în ziua aceia : „Vroiesc să mă însor
„Romanțios, să 'ntreacă orice închipuire !“
Vezi, Doamne, și-a 'mplinit-o acea mărturisire !

BERGAMIN

jignit

E-adevărat?... Și credeți că dacă-aș fi voit ?...

SYLVETA

Ta ! ta ! o știu, de-o sută de ori eu am citit
Că-amanții văd cum visul li se realizează,
Părinții, mai de vreme sau mai târziu cedează,

Printr'o minune care le schimbă negrul gând
 Și care-i împlânzește, pe loc, chiar vrînd-
 nevrînd.

PASQUINOT

hîar vrînd-nevrînd... îmi vine să rîd de-așa
 minune...

SYLVETA

Dar am probat-o asta...

BERGAMIN

Dac' aș voi, ți-aș spune...

SYLVETA

Ce ?

BERGAMIN

A, nimic !

SYLVETA

către Bergamin

Atuncia de ce ești așa fin ?

BERGAMIN

Da, pentru că... (*aparte*)

Ho ! asta mă 'nșeapă ca un spin !

PASQUINOT

Când am putea c'o vorbă... (*plecând*)

Dar să tăcem, vecine !

SYLVETA

Când n'ai de spus nimica, să taci e mult mai

bine !

PASQUINOT

isbucnind

Nimic de spus ?... Nebuna ! Tu crezi de-adevărat,

Că totul se întâmplă, așa cum s'a 'ntâmplat ?

Că invadezi în parcuri cu strașnice zăplazui ?

BERGAMIN

Că furi fecioare, fără să ai în drum zăgazui ?

Și tu le crezi ?...

SYLVETA

Ce spune ? Să cred ?

BERGAMIN

urcând tonul

Dar eu socot

Că e destul și-i vreme să dăm pe față tot..

De când pământul este urzit de-al lunei faur,

Isbând-a fost de partea perucilor de aur,
 Bartholo, de secretă mânie 'ncătușat,
 În fața Rozinetei mereu s'a închinat ;
 Dar ora biruinței și-a plății 'ndreptățite
 Sună 'n sfârșit și pentru perucile albite !

SYLVETA

Dar...

PASQUINOT

Noi eram altă dată și nu e simplu

svon.

Nu este așa ? Cassandre, Geronte, Argante,

Orgon ?

Și căzăturile-astea voi le credeți eterne ?

Dar nu's așa părinții din vremile moderne !

Cei înșelați alt'dată sunt azi, la rândul lor,

Înșelători. De-aceia, știind că un amor

Silit, nici tu, nici celălalt, n'ați fi primit

vreodată

Noi v'am oprit și farsa prea bine-a fost jucată !

SYLVETA

Atunci știați, de sigur, c'aceia...

PASQUINOT

Da știam !

SYLVETA

Duetul nostru ?

BERGAMIN

Zilnic noi doi îl ascultam :

SYLVETA

Și băncile...

PASQUINOT

Aduse 'nadins de-a noastre brațe.

SYLVETA

Dueiul ?

BERGAMIN

Parodie !

SYLVETA

Briganzii toți ?

PASQUINOT

Paiațe !

SYLVETA

Răpirea ? A, minciună ?

BERGAMIN

săutând în buzunar

Minciună ? E chiar fapt
Când am aici factura faimosului tău rapt !

SYLVETA

*smulgându-i-o*Ah ! (*citește*)

„Straforel, Maestru cea mai celebră
casă

Făcând pentru-o logodnă, un rapt de prima
clasă !”

Ah ! „Opt mantale negre, bucata a cinci lei ;
Opt măști...”

BERGAMIN

către Pasquinot

Cam prea de grabă vorbit-am, dar ce vrei ?

SYLVETA

citind

„O lectică aleasă, cu canapele fine.
Creațiune nouă...” (*de sus, ironică*)

Le-ai potrivit prea bine !

PASQUINOT

Cum, nu e supărată ?

SYLVETA

cu multă grație

O, da, e prea frumos !

Dar văd atâta spirit că este de prisos,

Când Percinet, de altfel, mi-e drag de-atâta

vreme

Credeți că-i mulțumită acestei stratageme ?

PASQUINOT.

Dar știi că merge bine.

BERGAMIN

către Sylveta

Da, da, n'am ce să zie !

PASQUINOT

Lui Percinet, atuncea, să-i spunem...

SYLVETA

repede

O ! nimic !

Nu ! Sunt prea proști bărbații ! Nimic, nu

vreau a-i spune !

BERGAMIN

Sub fruntea asta mică, ce mare 'nțelepciune !...

Și eu care-o crezusem... (*scoțându-și ceasornicul*)
 Pardon, acel contract

Haidem să-l facem iute...

(*întinzând mâna Sylvetei*)

Prieteni buni ?

SYLVETA

Exact !

BERGAMIN

întorcându-se înainte să iasă

Și nu ești supărată ?

SYLVETA

dulce

Îți dau încredințare !

(*Bergamin și Pasquinot ies, cu o mânie rece*)

Ah ! Bergamin acesta, cât îl urăsc de tare...

SCENA V

SYLVETA, PERCINET

PERCINET

intrând radios

Ah ! tu ești încă-aicea ?... Pricep atâta foc,
 Nu poți uita de grabă acest ilustru loc
 De pomină și fapta...

SYLVETA

așezată pe bancă, la stânga

De pomină, vezi bine !

PERCINET

Da ! Chiar în locul ăsta am alergat spre tine
Sdrobind ca un Amadis acei trei zeci de hoți
Ce te răpiau...

SYLVETA

Dar zece, erau la număr toți !

PERCINET

apropiindu-se

Ce-ai, dragă ? În clipa asta privirea ta e tristă
Și 'n ochii tăi safirul se schimbă 'n ametistă...
Vreun dor ascuns în suflet te prinde dureros ?

SYLVETA

aparte

Cuvântul lui adesea e cam pretențios.

PERCINET

Ah ! uite, mi se pare că-ți înțeleg durerea :
E tot regretul care și-a 'ntins acum puterea
Și plângi în taină zidul bătrân, tănuitor,

Și martorul aceluî înfrigurat amor...
 Dar nu-i distrus, isbânda mai falnic ni-l arată...
 Balconul din Verona a fost distrus vreodată ?

SYLVETA

nerăbdătoare

Ah !

PERCINET

Nu-și întinde încă, la vântul călător
 Balconul alb ce lasă să tremure ușor,
 Alături de-un rodiu de-apururea în floare
 Acea divină scară în veci nepieritoare ?

SYLVETA

Oh !

PERCINET

din ce în ce mai liric

In eternul duo stă veșnicul decor !
 De-aceea zidul nostru se 'nalță sclipitor
 Și peste dânsul, plantă ce urcă și-l îmbracă,
 Iubirea noastră mândră...

SYLVETA

aparte

Nu vreă deloc să tacă !

PERCINET

cu un surâs plin de promisiuni

Și fiindcă tu-mi spuseși într'un avânt suprem
Să vezi povestea noastră ritmată 'ntr'un poem...
Acel poem...

SYLVETA

neliniștită

Ei bine ?

PERCINET

Eu îl voi pune 'n rimă.

SYLVETA

Cum, știi să faci și versuri ?

PERCINET

Ha, ha, știut-am scrimă ?

Ascultă-mi începutul ce-acuma îl frământ.

„Cei doi dușmani de moarte“. Poem.

SYLVETA

Oh !

PERCINET

declamator

Primul cânt !

SYLVETA

Oh !

PERCINET

Ce ai ?

SYLVETA

E fericirea... emoția mă face...

(îsbucnind în plâns)

Oh ! lasă-mă o clipă...

(îi întoarce spatele, așezată pe bancă, și își ascunde fața în bafistă).

PERCINET

după un moment, uimit

Poftim, te las în pace.

(apoi, aparte, cu un surâs avantajos)

Acum, e turbare, nu e ciudat de fel !

(trece la dreapta, zărește pe masă hârtia facturii și scoțând repede un creion din buzunar, se așează zicând :)

Să-mi scriu acele versuri.

(el ia hârtia gata a scrie, dar se oprește cu creionul ridicat și citește :)

„Având, eu Straforel,
 În lupta simulată, tunica ruptă 'n coate :
 Opt lei ; amorul propriu : cinci zeci". (*Surâzând*)

A, cum se poate ?

(*Continuă încet. Surâsul se șterge, ochiul se dilată*)

SYLVETA

tot pe bancă, ștergându-și ochii

De-ar ști-o dânsul, Doamne, de prea sus ar
 cădeà !

Erà să-i dau pe față.

PERCINET

ridicându-se

Ho ! asta e prea, prea !

SYLVETA -

întorcându-se spre el

Ce zici ?

PERCINET

mototolind factura

Nu zic nimica !

SYLVETA

aparte

A, s'a 'ntrecut cu gluma.

PERCINET

aparte

De-aceea nu găsirăm cadavrul pân' acum.

SYLVETA

aparte, ridicându-se

Se întunecă băiatul. Hai să-l distrez un pic!
*(ea se învârtește o clipă, apoi văzând că el nu
 se mișcă, cochet)*

De rochia mea astăzi tu nu mi-ai spus nimic?

PERCINET

distrat

Albastru nu te prinde. Prefer altă culoare.

SYLVETA

aparte

Albastru nu mă prinde... să știe dânsul oare...
(privind masa)

A trebuit aicea factura s'o așez!

PERCINET

văzând-o căutând

De ce te 'ntorci într'una, ca și un titirez?

SYLVETA

Voiam... *(aparte)*

O filă vântul o duce foarte bine.
(tare, umflându-și rochia)

Voiam să văd costumul acesta cum îmi vine!

(aparte)

Voiu ști dacă factura e-acum în mâna lui...

(tare)

Vorbești de niște versuri, nu vrei să mi le spui?

PERCINET

Nu! *(ea îi prinde brațul și drăgălașe :)*

SYLVETA

Spune-le... *(ironică)*

Motivul fusese aventura!

PERCINET

Dar sunt atât de proaste, tu știi... eu n'am...

SYLVETA

Factura?

PERCINET

Eu n'am fact... *(sărind și privind-o)*

Iartă, însă...

SYLVETA

Mă iartă, dar socot...

PERCINET

Ah ! dânsa ştie totul ?

SYLVETA

de asemenea

El ştie ?

AMANDOI

Tu ştii tot ?

(un timp, apoi izbucnind în râs)

Ha ! ha ! ha !

PERCINET

Ce hazlie, poveste !

SYLVETA

Ce hazlie !

PERCINET

Ni s'a jucat, ce-i dreptul, un rol...

SYLVETA

De comedie !

PERCINET

Bătrânii au fost prieteni !

SYLVETA

Vecini !

PERCINET

Pe cinstea mea,

Ei trebuiau să fie chiar veri !

SYLVETA

Da, chiar așa !

(făcând compliment)

Eu mă mărit cu vărul !

PERCINET

Imi iau vara de soție !

SYLVETA

E drăgălaș...

PERCINET

E clasic !

SYLVETA

Ce-i drept ! Nu cred să fie

Căsătorii mai... însă oricum e 'ncântător
Să 'mpaci cu datoria sburdalnicul amor !

PERCINET

Și-apoi cu interesul ! Aceste parcuri, rentă...

SYLVETA

Căsătorie pusă la cale, excelentă...
S'a dus idila noastră duioasă de pe zid !

PERCINET

Să mai vorbim de asta acum ar fi stupid !

SYLVETA

Eu intru acum în rangul banal al multor fete.

PERCINET

Eu sunt un biet logodnic ce vine cu buchete...
Și în Romeo, dragă Sylveto, m'ai iubit !

SYLVETA

Că nu mai ești Romeo, e foarte lămurit !

PERCINET

Și crezi că Julieta ești încă, domnișoară ?

SYLVETA

Devii amar, iubite.

PERCINET

Și tu... cam acrișoară.

SYLVETA

De-ai fost ridicul, Doamne, a fost păcatul meu?

PERCINET

De-am fost puțin ridicul, o ! n'am fost numai eu!

SYLVETA

Am fost deopotrivă în toate-acele scene !

Ah ! pasăre albastră, s'au șters a tale pene !

PERCINET

Ha ! raptul fals !

SYLVETA

Ha ! câmpul de luptă 'nșelător!

PERCINET

Fi ! pseuda răpită !

SYLVETA

Ha ! falșul salvator !

Ah ! Poezia noastră a fost o crudă glumă !
 Și-acum plesnind în aer, frumos balon de
 spumă,

Pierdut privirei noastre, uimite, n'ai rămas
 Decât un strop de apă ce ne-a căzut pe nas !

PERCINET

Căci Făt frumos, nevrednic de albe Cosinzene,
 Nedemnă Dulcinee ce s'a umflat în pene,
 Cu tine-amor celebru, shakespearean, unic,
 Noi de comun cu tine n'avem nimic...

SYLVETA

Nimic !

PERCINET

În loc de-a pune 'n scenă divină tragedie
 Noi am jucat această infamă parodie !

SYLVETA

Privighetoarea noastră a fost sticlete gol !

PERCINET

O, da ! și zidul nostru celebru un Guignol !
 Și când să ne 'ncălzească a dragostei aripă

Veniam aicea zilnic, am fost în orice clipă,
În loc de-a fi simbolul măreț de-amor etern
Două păpuși mișcate de degetul patern !

SYLVETA

De ne-ar scădea iubirea am fi fără măsură
De caraghioși !

PERCINET

Atuncea să ne iubim cu ură !
Să ne iubim de-acuma așa ne-am obligat !

SYLVETA

Dar ne-adorăm...

PERCINET

Cuvântul nu-i tocmai concentrat !

SYLVETA

Amorul consolează un astfel de dezastru...
Așa e, scum tezaur ?

PERCINET

Da, falnicul meu astru !

SYLVETA

Iubite, bună ziua !

PERCINET

Salut, frumoasa mea

SYLVETA

Mă duc ca 'n astă seară să te visez, o ! stea...

PERCINET

Fu să gândesc la tine ! Salut !

SYLVETA

Mă 'nchin ! *(iese)*

PERCINET

Ah ! bine !...

Așa se poartă dânsa... Dar cine-i cel ce vine
Sub manta-aceea neagră și calcă tacticos,
Cine să fie oare acest domn mustăcios ?

(Straforel, care a intrat la aceste versuri, coboară majestos în scenă)

SCENA VI

PERCINET, STRAFOREL

PERCINET

Ce este ?

STRAFOREL

surâzător

Am de aicea să iau niște parale.

PERCINET

Un furnisor ?

STRAFOREL

Vestește pe tatăl dumitale

C'aștept.

PERCINET

Dar cum te chiamă ?

STRAFOREL

Mă chiamă Straforel.

PERCINET

sărind

Ah ! nu ! chiar el acuma, în fața mea chiar el !
Oh ! asta nu mai poate să fie tolerabil !

STRAFOREL

surâzător

A, tinere, atunci știi totul ?

PERCINET

(aruncându-i factura, pe care a scos-o mototolită din buzunar)

Mizerabil !

Chiar tu ai fost !

STRAFOREL

Per Baccho ! Vezi bine-am fost chiar eu !

PERCINET

Să văd pe omul ăsta ! oh ! voiu fugi mereu
Pân' la sfârșitul lumii...

STRAFOREL

satisfăcut

Nu mă găsești, o, spune,
Atât de gras și rumen că plata se impune :
Toți cei uciși de tine se află...

PERCINET

sărind la el cu spada în mână

Ai să vezi !

STRAFOREL

*parând cu brațul liniștit, ca un maestru de arme
care dă lecții*

Sus mâna... și fandează... că nu știi să lucrezi !

La vârsta d-tale, eh, domnule, e o crimă !

(cu o înbărtărire de mână îi ia spada și i-o dă
cu un salut)

Termini așa de iute o lecție de scrimă ?

BERGAMIN
PERCINET

exasperat, luând-o

Ah ! plec... mă fac cu toți copiii : dar voiu avea
Romanul cel mai tragic în răzbumarea mea !

Mă duc ca prin beluri și amoruri fără număr
S'ajung să merg alături, Don Juan, de-al tău
umăr !

Mă duc și baletiste cu voi în răpi ! La drum !

(iese fugind cu sabia scobășă)

STRAFOREL

Prea bine ! Inșă mie cine mi plătește-acum ?

SCENA VII

STRAFOREL, BERGAMIN, PASQUINOT

STRAFOREL

Hei ! stai puțin !... ascultă... sunt doi ce-mi ies
în cale !

*(intră Pasquinot și Bergamin, ciufuliți ca după
o luptă)*

PASQUINOT

îndreptându-se și dând lui Bergamin peruca

Na-ți, domnule, peruca !

BERGAMIN

Uf ! iacă-a dumitale !

PASQUINOT

Pricepe numai după ast-fel de procedeu...
Plastronul dumitale...

BERGAMIN

*cu o voce șuierătoare*Să știi, iubitul meu,
Că pentru fericirea unui copil îmi pare
Că fac, trăind cu tine, un sacrificiu prea mare !

PASQUINOT

văzând că intra Sylveta

Copila-mi.. să-i ascundem acuma tot ce e !...

SCENA VIII

Aciași, SYLVETA, apoi BLAISE, NOTARUL,
MARTORII, LAUTARII, INVITAȚII

SYLVETA

aruncându-se la gâtul tatălui său

Papa, nu mai vreau să mă mărit cu Percinet!
*(intră notarul pentru contract, apoi cetățenii
îmbrăcați de sărbătoare, martori)*

BERGAMIN

Notar !... martori... la dracu' !

MARTORII

zăpăciți

Hein ?

NOTARUL

cu demnitate

V'ați trecut măsura !

STRAFOREL

*În mijlocul tumultului, luând factura aruncată
de Percinet*

Cei pouă zeci și patru de lei, plățiți factura...

(intră invitații și trei lăutari cântând)

BERGAMIN

iesindu si din fire, ii imbranceste
La dracu', lautarii!

(lautarii continua automatic cantezul)

STRAFOREL

nerabdator, catre Bergamin
Eh! bine! ce mai stai?

BERGAMIN

Lui Pasquinot vorbeste!

PASQUINOT

Lui Bergamin s'o dai!

STRAFOREL

subliniind cuvintele facturii

Facand pentru o logodna un rapt de prima
clasă...

STRAFOREL

BERGAMIN

Dar s'a stricat logodna. Deci, nu plateste.. Ma
lasa!

(incetand sa trea lautarii cantezand)

STRAFOREL

scoborînd și observând mereu

Hulubii ăștia, ar fi o bună treabă,
Să-i cuibăresc eu iarăși... eh! poate că...

SYLVETA

deodată furioasă

Plecat ?

Ah! asta e cam tare!

(iese urmată de Pasquinot)

STRAFOREL

triumfător

Drăguțul meu băiat,
Să-ți scoți de-acum banii și cu deplin noroc,
Căsătoria asta tu s'o cârpești la loc!

(iese ; cei trei lăutari, rămași singuri în mijlocul scenei, cântă mereu)

Cortina

200.02

ACTUL III

Acelaș decor : zidul a dispărut. Băncile cari erau cu spatele la zid, au fost împinse la dreapta și la stânga. Mici schimbări, ronturi de flori, kioșcuri false, marmori pretențioase, seră.

La dreapta, masă de grădină, scaune. La ridicarea cortinei, Pasquinot, așezat pe banca din stânga, își citește gazeta. Blaise, în fund, lucrează.

SCENA I

BERGAMIN, PASQUINOT, UN ZIDAR

ZIDARUL

cântă lucrând

Tra...lalalala...

BERGAMIN

Zidarii ăștia o cam lungesc...

ZIDARUL

Tra la...

Tra la la li la li la...

PASQUINOT

privindu-i mișcările cu satisfacție

III JUTOA cărămizi, așa!

BERGAMIN

acelas joc

Acelas decor : zidul a dispărut. Băncile cari

erau cu spatele la zid, au fost alinate și

și la stânga. Mici schimbări, toturi de flori,

kioscuri false, masă de marmură, seră.

La dreapta, masă de sticlă, scaune. La st-

dicătes corinzi. Pasquinot, așezat pe banca din

stânga, își citește gazeta. Blaise, în fund, în-

ZIDARUL

Tra la la li la li la li la... crează.

I ANCI

PASQUINOT

BERGAMIN, PASQUINOT, UN ZIDAR

ZIDARUL

Ce melodie!

Bun glas! dar munca merge încet!

BERGAMIN

Tra la la la la...

scoborînd de asemenea, cu o fericire agresivă

BERGAMIN

Ha! iată-l iar

Cum falnic se înalță! Ha! bun, bun!

PASQUINOT

De două palme zidul va crește ! O ! splendoare !
Mâine chiar

BERGAMIN

liric
PASQUINOT

O ! zid iubit, ce iarăși te voi vedea 'n picioare !

Fetele cochete
PASQUINOT
Lor curăța la punge și vă veni 'n curând.

Ei ! omnule, îți place, așa e ?

BERGAMIN

BERGAMIN
(El se salută și se plimbă un timp)

Nu-ți vorbesc ! *(după un timp)*

Dar seara după masă ce faci ?

PASQUINOT

PASQUINOT
(El face plăcere, acumă când)
Din nou se înalță zidul, da, poți veni la mine

Dar, tu ?

BERGAMIN

Eu tot asemeni.

(se salută)
Poate-ți voi face cinstea...
(un timp, ei se salută și se plimbă)

PASQUINOT

Și nu ți se trimete
De fiul tău vre-o veste ?

BERGAMIN

Nu !

PASQUINOT

politicos

Fetele cochete
L'or curăța la pungă și va veni 'n curând.

BERGAMIN

Iți mulțumesc. (*Ei se salută și se plimbă un timp*)

PASQUINOT

oprindu-se

De-ți face plăcere, acuma când
Din nou se 'nalță zidul, da, poți veni la mine
Așa câte odată și ca vecin.

BERGAMIN

Prea bine !

Poate-ți voiu face cinstea... (*se salută*)

PASQUINOT

brusc

Ei bine, spune, vrei
Să vii acum să facem un tabinet ?

BERGAMIN

sufocat

Oh ! hei...

Mă iartă, nu știu dacă...

PASQUINOT

Fiindecă te 'nvit...

BERGAMIN

Dar... spune

Nu vrei să joci mai bine piquet ?

PASQUINOT

O ! de minune !

BERGAMIN

ieșind în urma lui

La jocul cel din urmă, cinci bani tu mi-ai rămas
Dator. (*întorcându-se*)

Lucrează bine, zidar !

ZIDARUL

din toate puiterile

Tra ! la !
El bine spune, ari

Să vii acum să ținem ?

PASQUINOT

BERGAMIN

Bun glas ! (amândoi ies)
sufocat

...iei ! Oh ! hei...

SCENA II

Mă iartă, nu știu dacă...

STRAFOREL, apoi SYLVETA

PASQUINOT

(Indată ce ei au ieșit, zidarul se întoarce, își
...scoate pălăria : E Straforel !)

STRAFOREL

Dacă sunt zidar, aceasta mi-e astăzi meseria ;

Ca să pătrund în țări, am luat în mână mistria !

(așezându-se pe zidul început)

PASQUINOT

Băiatul nostru sboară mereu după roman ;

Dar poți ghici, Chiar fără să fii un necroman,

Că se va întoarce iarăși, sătul de svânturare ;

Pe când viața însăși mă greaua 'nsărcinare

Să-i dea o baie bună de adevăr și-astfel

Să scoată gărgăunii acestui cocoșel,

Brutală aducându-l de aripa rebelă,

Printr'o meșteșugită lucrare paralelă

Eu vreau să vîndec fata de gatu-i de-aventuri.

O Straforel, tu dragă, ai evocat figuri
De conți, marchizi și principii: o lume minunată
Pe când provincialii te flui erau alt' dată!
Ne va servi acum.

(el scoate din haină o scrisoare, pe care o pune
în deschizătura unui trunchiu de copac)

Veți mulțumi mereu,
Părinți acestei fapte! (zărind pe Sylveta)

Ea e! La zidul meu!
'incepe să mestece parul și dispare îndărătul
zidului)

SYLVETA

apare furisată, privește dacă o pândeste cineva,
apoi:
Nu-i nimeni!

(ea pune pe banca din stânga mantaua ei de
muselin)

STRAFOREL

Azi găsi-voi scrisoarea?
(se îndreaptă către un copac)!

Totdeauna

De câtva timp, un Aăniic galant îmi pune una,
În scorbora-asta ascunsă de ochi cercetători
Și care-mi ține locul cutiei de scrisori!
(ea bagă mâna în deschizătura copacului)

Da, am și azi. (citește)

„Sylveto, cu inima de stâncă
E ultima scrisoare ce ți-o produce încă
Acest copac, tigroaico, de ce tu nu mi-ai dat
Răspuns la puiul care eu zilnic l-am ouat ?”
Ah ! Ah ! ce stil !

„Iubirea ce mormăie în mine !...”

(mototoleşte scrisoarea nervos)

Da ! Percinet colindă pământul. Foarte bine !
Acum îi dau dreptate. Voiu face tot ca el.
Să mor de plictiseală aici, nu vreau de fel !
Să vie dar acela ce tot mereu îmi scrie !
Din tufele-astea pline de flori și melodie
S'apară deodată ! și-așă cum mă găsesc,
— Chiar fără pălărie, — îl voiu urmă ! Voiesc
Romanțiosism de-acuma, să vie să mă scape
Să vie Domnu'-acela ! Șimt că-l iubesc aproape !
Cum i-aș întinde mâna și 'nvinsă de amor,
Dacă ar veni el...

STRAFOREL

apărând cu o voce răsunătoare

Iată-l !

SYLVETA

Percinet ! Ajutor !

*(dându-se îndărăt, pe măsură ce Straforel în-
aintează)*

Să nu te atingi de mine !

STRAFOREL

amoros

Să-mi fi dușmană oare ?...

Eu sunt acel a cărui artistică scrisoare
O savurai acum !... Alesul muritor,
Ce-i admirai chiar stilul, și cred pe-al său amor
Comptai, de nu-ți fusese cuvintele deșarte,
Să te răpească 'ndată și să fugiți departe !

SYLVETA

neștiind ce să facă

Dar, omule...

STRAFOREL

Mă iei drept zidar ? Dar să-ți deschiz
Fereastra tainei mele. Sunt falnicul marchiz
D'Astafiorquercita, bizar, simțire vagă
Ce vrea să pipereze viața prea dulcează,
Un cavalier ce trece prin țări, rătăcitor
Asemeni unui tainic poet, un visător !
Și ca să pot în preajma-ți să-mi plimb

melancolia,

De dragul tău, o crudo, am luat în mâini

mistria !

*(el aruncă cu un gest elegant mistria, și desfă-
cându-și vioiu haina, scoțându-și pălăria
albă de var, apare într'un strălucitor cos-*

tum almagipesa. Perucă blondă. Mustață
cuceritoare)

SYLVETA

Dar, domnule...

STRAFOREL

Printre unul anume Straforel
Aflai de cursa care ți-a 'ntins-o acel mișel,
Și-un dor nebun simțit-am de biata svăpăiată
Spre care viclania infamă fu îndreptată...

SYLVETA

Marchize !

STRAFOREL

STRAFOREL

Ce te face acum să te 'ngrozească ?
De rolul său golantul voind să se ferească
Eu l-am ucis îndată...

SYLVETA

Ucis !

STRAFOREL

Cu această pală
Să împart dreptatea, asta e singura-mi
scrântea !

Vom lăsa în seara asta în seara asta
 Și dacă de dor capul lui dăra se scărântește,
 Că-tăt mai fân!

Dar, domnule...

STRAFOREL

O ! suflet neînțeleș, măreș !
 Eu te 'nșeleg, vrei astăzi roman cu ori ce preș !

STRAFOREL
SYLVETA

Dacă ne nămăreșe...
 Căci cu severitate e rapțul nămăreș,
 Va fi că-tăt mai bine!

Marchize...

STRAFOREL

Astă seară, e zis : te iau cu mine !

SYLVETA

Dar, domnule... STRAFOREL

In sărșit !
 Putem fugi prin nopșe, pe jos și pe furtună
 In șimș ce vijelie va clocoti sărșit !

Și sigur !

STRAFOREL

SYLVETA

Dar, domnule ! O ! domnule !

STRAFOREL

Ce bine
 Știți bine ! Va fi încântător !
 Consimțim !

Vom luà în seara asta nebunul nostru sbor !
 Și dacã de dor capul lui papa se scrântește,
 Cu-atât mai rău !

SYLVETA

Marchize !

STRAFOREL

Dacã ne urmãrește, —
 Cãci cu severitate e raptul urmãrit, —
 Va fi cu-atât mai bine !

SYLVETA

Marchize !...

STRAFOREL

In sfârșit !
 Putem fugi prin noapte, pe jos și pe furtună
 In timp ce vijelia va clocoti nebunã !

SYLVETA

O ! domnule...

STRAFOREL

S'ajungem vreun țãrm îndepãrtat
 Ne-om imbarcã, o ! doamnă, pornind imediat !...

SYLVETA

Dar, domnule...

STRAFOREL

Depart, spre țărături tropicale,
Noi vom purtă costum de piei de animale...

SYLVETA

Ah ! dar...

STRAFOREL

Căci n'am nimica. E chiar dorința ta
Să nu luăm nimica...

SYLVETA

Dar...

STRAFOREL

Ne vom ospătă

Cu pâine, pâine udă cu lacrimi amare !

SYLVETA

Dar...

STRAFOREL

Pentru noi exilul va fi o incântare!

SYLVETÆ

O, domnule ! ...dar domnule...

STRAFOREL

Si chinul ne va pãrea ușor !
 O ! Nici chiar o colibã : un cort ! și al tău
 amor !

SYLVETÆ

SYLVETÆ

Ah ! dar...

Un cort !

STRAFOREL

STRAFOREL

Ce-i nãm nimica. E chiar dorința ta
 Vezi bine, patru țãruși, două pãrdole
 Sau poate vrei mai bine fãrã nimic : sub stele !

SYLVETÆ

SYLVETÆ

Dar...

Oh ! dar...

STRAFOREL

STRAFOREL

Cu pâine, pâine, pâine și cu lacrimi amare !
 Ce tremuri ? Uite îmi pare-acum

SYLVETÆ

ciudat,

Nu-ți place poate țãrmul atãt de depãrtat ?
 Bun ! vom gãsi, o, zãnã, ascunzãtori bizare,
 Sfidãnd cu fapta noastrã a lumii rãzbuñare !
 Bejie !

Pentru noi exilul va fi o incãntare !

SYLVETA

Atunci lumea te va disprețui... ! Oh !

STRAFOREL

Toți oamenii cu scârba de noi se vor feri !

SYLVETA

Doamne !

STRAFOREL

Prejudicata-i făcută ca s'o nărui,

Noi vom primi cu fală disprețul ori și cărui !

SYLVETA

Dar domnule...

STRAFOREL

Și-alt lucru mai bun nu voi avea

Să fac, decât într-una să-ți spun iubirea mea !

SYLVETA

Dar domnule...

STRAFOREL

Scurt, viața va fi o poezie !

Eu voi avea accese de neagră gelozie...

SYLVETA

Oh ! domnule...

STRAFOREL

Și-atuncea, să știi, deviu brutal,
Și am ferocitatea de lup și de șacal !

SYLVETA

zâzând nimicită pe bancă

Oh ! domnule !

STRAFOREL

și dacă vei îndrăzni vreodată
Să sfărâmi lanțul nostru, vei fi chiar masacrată !

SYLVETA

Oh ! domnule...

STRAFOREL

Ce tremuri ? Ți-e teamă ?

SYLVETA

Doamne, vai !

Ce lecție !

STRAFOREL

Ai sânge în trup, ori poate ai
Tărăşte ! Mii de bombe ! Dar fi mai avântată
Căci după cât îmi pare tu ai aspect de fată
De pension, să 'nfrunte al vieţii crunt război !...
Hai ! să vedem, plec singur sau mergem
amândoi ?

SYLVETA

Dar domnaule...

STRAFOREL

Da, glasu-mi, pricep, te întăreşte,
Şi fiindcă te văd tare, noi vom pleca, fireşte !
Te voiu răpi îndată pe cal şi trupul tău
Il voiu lega cu funii de şea... Oh ! va fi rău !
Dar litiera fină, distinsă şi comodă
Numa' 'n răpirea falşă mai e acum de modă !

SYLVETA

Dar domnule...

STRAFOREL

plecând

Indată !

STRAFOREL
SYLVETA

Ai sârne în trup, ori poate ai
 Tărăște! Mii de bonde! Dar îi mai avântată
 Căci după cât mi pare tu ai aspect de fată
 De pension să năstire ai vetei crunt război!
 Acum!

O clipă să-mi iau calul și-o mantie de drum...

SYLVETA

Dar domnule!

STRAFOREL

cu un gest larg
 De-acuma din loc în loc, într'una,
 Noi vom fugi... (întorcându-se)
 O suflet! visat întotdeauna
 Să te 'ntâlneșc, infine, de soartă mi-a fost scris
 De-acum pentru vecie...

SYLVETA

cu voce stinsă

Pentru vecie!

STRAFOREL
STRAFOREL

Vis!
 De-acum vei stă alături de scumpa întrupare

Pe care ai dorit-o atât de mult și care
 De dorul tău, copilă, ardea, fără să știi!
 (Înainte de a ieși, privind-o cum lesină pe bancă)
 Și acum, Percinet dragă, acum poți iar să vii!
 (reșe)

SCENA III

Și cine știe? Poate?
 Percinet apare. El e în schimb, cu brațul în
 eșarfă. Așir e în față. O pălărie din care
 SYLVETA
 singură, desolizând ochii

Dar domnule... Marchize... Nu pot, nu sunt în
 stare

Să stau pe șea! Aibi milă, nu sunt aceia care...
 Să fug de-acasă, Doamne, e luem așa urit!
 Ai dreptul, sunt o fată de pension și-atât!
 Cum, nu-i aici... Marchize... sunt singură?...
 Ce Line!

(Un timp. Lăși vine în fire)

Prefer să fiu în glumă răpita de ori cine!

(Se ridică)

Atunci, de ce, Sylveto, de ce cu-atât elan

Și-atâta gălăgie tu ai cerut român,

Și nu ești mulțumită, dacă romanul vine?

Oh! stelele, exilul, colibă, țări străine!

Nu! sunt prea mult atâtea! Nu vreau roman

! deloc!

Nici cât ai pune laur în supa dela foc.
Nu ! sdruncinările-astea sunt foarte sdrobitoare!
M'aş mulţumî cu alte emoţii mai uşoare...

(Amurgul lasă umbre viorii peste parc. Ea îşi ia vâlul lăsat pe bancă, îşi acoperă capul şi umerii, visătoare)

Şi cine ştie ? Poate...

(Percinet apare. El e în sdrenţe, cu braţul în eşarfă. Abia se târăşte. O pălărie din care atârnă, lamentabilă, o pană ruptă, îi ascunde figura).

SCENA IV

SYLVETA, PERCINET

PERCINET

nevăzut de Sylveta

Eu n'am mâncat de eri,
Sunt rupt de oboscală... In oase simt dureri.
Nebună escapadă ! Ce greutăţi se 'ndură !
Câte păţeşti ! Nu-i tocmai plăcut o aventură !
(se lasă să cadă pe zid. Pălăria lui cade şi-i descoperă figura. Sylveta îl zăreşte)

SYLVETA

Tu ! *(el se ridică mişcat. Ea îl priveşte)*

Şi 'n ce stare, doamne... se poate ?

PERCINET

jalnic

Vezi cum vin!

SYLVETA

O! doamne!

PERCINET

Silueta-mi n'aduce acum puțin
Cu-acel desen cu fiul răătăcitor? (*se clatină*)

SYLVETA

Ce pală

E fața-i! De-abia merge!

PERCINET

O mică oboseală!

SYLVETA

zărindu-i brațul, cu un strigăt

Rănit!

PERCINET

vioiu

Un strop de milă în suflet ți-a rămas?

SYLVETA

severă și depărtându-se

Să 'njughie părinții, de vor, vițelul gras !

(Percinet face o mișcare și brațul său rănit îi smulge o strâmbătură)

SYLVETA

fără să vrea înspăimântată

Cu toate astea, rana ?

PERCINET

SYLVETA

O ! teama ta e vană !
Te asigur, nu e gravă, deloc această rană !

SYLVETA

Și poți să-mi spui acum, pribege domn...

PERCINET

SYLVETA

Să-ți spun ?

SYLVETA

Rănit !

Tot ce-ai făcut de-atuncea ?

PERCINET

PERCINET

Sylveto, nimic bun ! (tușeste)

SYLVETA

Tușești acum ?

aparte

O, da ! să-mi lăung și cătuș ! pușin mi-a mai

lipăit
PERCINET

Eh ! doamne ! fugirăm cu iuțeală

Pe drumuri lungi, în noapte...

Păstrezi în amintire frumoasele zile ?

SYLVETA

PERCINET

Poți căpătâ răceală

Și ce ciudate haine !

aparte

Între un dulap, odată am stat ascunsă trei zile.

PERCINET

SYLVETA

Să-ți spun e 'ngrozitor !

Pe-a mele le-au luat hoții, svârlindu-mi pe-ale

lcr.

PERCINET

SYLVETA

ironică

(aparte) O, da !

De-un soț odată am fost rău părint.

Dar ai avut de sigur și 'ntâmplări mai bune ?

SYLVETA

PERCINET

Șă trecem peste lucruri acum inoportune.
Căntăc-ai din ghitară vre-o zi noaptea ?

PERCINET

SYLVETA

aparte

Și cred că foarte multe... balcoane ai sărit ?

Care făcea să-mi cada pe cap vre-o mică apă !

PERCINET

aparte

O, da! să-mi frâng și gâtul, puțin mi-a mai
lipsit

SYLVETA

Păstrezi în amintire frumoasele idile?

PERCINET

aparte

Intr'un dulap, odată, am stat ascuns trei zile.

SYLVETA

Și ai avut succese galante, negreșit?

PERCINET

Da, da... (*aparte*)

De-un soț odată am fost rău păruiț.

SYLVETA

Cântat-ai din ghitară vre-o arie nocturnă?

PERCINET

aparte

Care făcea să-mi cadă pe cap vre-o mică urnă!

SYLVETA

Rănit cum văd, în fine, într'un duel real ?

PERCINET

aparte

Puțin lipsise numai să intru în spital.

SYLVETA

Și-acuma ne vii iarăși ?

PERCINET

Vezi câtă ironie !

SYLVETA

Dar cel puțin în viață găsit-ai poezie ?

PERCINET

Nu, căutam departe ce-aveam mereu în drum
Sylveto, nu mă rîde... dar, te iubesc !

SYLVETA

Oh ! cum ?

Nu știi ce deziluzii noi am avut ?

PERCINET

Ce-mi pasă !

SYLVETA

Când încă viclenia bătrânilor ne apasă?

PERCINET

În inima mea, astăzi, lumina s'a ivit!

SYLVETA

Ei ne-au mințit...

PERCINET

Noi însă în dragoste-am mințit?

SYLVETA

Dar zidul a fost teatru și noi marionete!

PERCINET

Simțirea mea, Sylveto, începe să-l regrete!
 Căci ce Guignol feeric, zid vechiu, ne
 deschideai,

Când pentru colonade frunzișuri 'nalte-aveai,
 De perspectivă parcul cu lungi alei pierdute,
 În loc de orchestră, vântul cu strune nevăzute,
 În loc de candelabre aveai lumini și flori,
 Sufleur, aveai pe Shakespeare, copacii

PERCINET

spectatori.

O da, cum joci acele păpuși cu sfori mișcate

Părinții ne 'ndemnară la gesturi exaltate,
Dar în Guignolu'-acela, Sylveta, cum văzuși,
Amorul dete graiul sărmanelor păpuși!

SYLVETA

suspînând

Dar ne iubiam pe-atuncia cu gânduri vinovate

PERCINET

vioiu

Le-aveam! Păstrează-acele fioruri minunate.
Intenția și fapta cu tot acelaș rost;
Noi ne credeam culpabili și criminali?... am fost

SYLVETA

Ești sigur?

PERCINET

Foarte sigur, micuța mea sglobie;
Noi am comis atuncia o simplă infamie,
Dovadă mi-este vraja și 'ntreg farmecul tău
Să ne iubim, Sylveto, a fost prea rău...

SYLVETA

așezându-se lângă el

Prea rău?

schimbând și depărtându-se iar

Așa-i ! Cu toate astea regret c'acel pericol
Fusesse iluzoriu și-atâta de ridicol !

PERCINET

Dar fiindcă noi crezurăm a fost real !

SYLVETA

Ce fel

Răpirea mea fu falsă, ca și al tău duei ?

PERCINET

Dar spaima ta fu falsă, Sylveto, ori firească ?
Și fiindcă tu trecut-ai prin starea sufletească
A ori și cărei fete răpite, nu-i ciudat
Să par' adevărată, precum s'ar fi întâmplat.

SYLVETA

Nu, amintirea scumpă s'a dus cu 'ntreaga-i
vraje
Și-i erud să știi că-acele mantale și penaje,
C'acele torțe, muzici, c'acel faimos duel,
Că toate au fost făcute, atunci, de Straforel !

PERCINET

Dar noaptea minunată, de el a fost creiată ?
De el s'a pus la cale serbarea neuitată

Cu care Primăvara atunci ne-a fermecat ?
El a stropit cu stele, azurul înstelat ?
El a înecat în umbră mănunchiurile pale
De roze parfumate, ca supranaturale
Să șeadă suspendate în aer și mister ?
Reflexele albastre el le-a dispus pe cer ?
Făcut-a el vreun lucru, cu ajutorul vreunei
Minuni, în răsărirea feeriei a lunei ?

SYLVETA

Nu...

PERCINET

El făcù, în noaptea divinei Primăveri
Ca noi să fim. Sylveto, doi bieți copii stingheri
Ce se iubeau, căci uite, aici a stat, copilă,
Tot farmecul !

SYLVETA

Tot... însă...

PERCINET

O lacrimă de milă ?
Iertat-ai pe ștrengarul cel rău, care-a plecat ?

SYLVETA

Eu te-am iubit într'una, drăguțul meu băiat !

PERCINET

Am regăsit de-acuma privirea ta senină
 Și tot parfumul tânăr de floare ce se 'mbină,
 Cu-aromele suave ce zboară 'n preajma mea...
 Nu-i roză în grădină, alătura să-ți stea !

(se joacă distrat cu vălul Sylvetei)

O ! las' s'ating cu buza năframa ta ușoară
 Ce-ți adumbrește fruntea și-aeriană zboară.
 Ce bine-mi face vălul acesta fin țesut
 Și tainic, pentru care atunci eu n'am știut
 Să vă arunc disprețu'-mi, mătăsurî mincinoase !

SYLVETA

Vorbești despre mătăsurî ?

PERCINET

repede

Oh ! sdrențe păcătoase !
 O ! scumpa mea fecioară cu sufletul senin !
 Ce drag mi-e vălul ăsta ușor !

SYLVETA

E muselin !

PERCINET

Mă tem ca sărutarea-mi să nu-i păteze spuma,
 Căci vălu' 'n fața cărui îngenunchiez acum...

Muselinul fin
Care te 'nfășoară,
Ca un vânt blajin
Ce zboară

Vălul tău ușor
Care 'n orice clipă
Pare un fior
De-aripă,

Muselinul fin,
Care de-l zărește
Raza din senin
Pălește :

Vălul tău ușor
Alb cum e mioara,
Văl ce duce 'n sbor
Fecioara :

Muselinul fin
Este, fără pată,
Gândul tău divin
De fată !

Vălul tău ușor
Flacăra subtilă,
E-al tău candid dor,
Copilă !

Albul muselin,
Taina lui vrăjită,
Tu ești vălul fin,
Iubită!

SYLVETA
în brațele lui

Vezi toată poezia cu farmec și visări
E 'n sufletele noastre, iar nu în întâmplări.

PERCINET

Așa-i : cele din care ieșii, deși reale,
N'au fost, copilă scumpă, atât de ideale...

SYLVETA

Și cele machiavelic urzite de părinți
Minciuni au fost și tainic prilej de suferinți.

PERCINET

Căci inimile noastre, când dorul le străbate,
Pe-un fals gherghef brodează buchete-adevărate.

SYLVETA

Amorul, poezia, ce proști am fost noi doi
S'o căutăm aiurea, când ea dormia în noi.

*(Straforel apare aducând pe cei doi bătrâni, și
le arată pe Sylveta și Percinet îmbrățișați)*

SCENA V

Aceiaşi, STRAFOREL, BERGAMIN,
PASQUINOT

STRAFOREL

Relogodiţi !...

BERGAMIN

Copilul meu ! (*el sărută pe Percinet*)

STRAFOREL

Mi s'achită suma ?

PASQUINOT
către Sylveta

Acu'-'l iubeşti ?

SYLVETA

Da !

PASQUINOT

Creer de găscă

STRAFOREL

Eh ! acuma

Pun mâna pe parale ?

BERGAMIN

Pe aur sunător !

SYLVETA

care a tresărit

Ce aud ?... această voce... Marchizul d'Astafior...

STRAFOREL

salutând

Quercita ? Domnișoară, chiar eu, cel cu duelul,
Eu Straforel... Iertați-mi, vă rog acuma zelul ;
Eu dinadins ales-am acest mijloc faimos,
Ca să vă dovedească, în mod neîndoios
Că 'n orice aventură sunt lucruri neplăcute
De cari o femeie e vindecată iute
Ați fi putut desigur... (*arătând pe Percinet*)

Ca bunul cetățean

Să le 'ncercați, dar Doamne păzește, acest plan
Fiind prea greu, voit-am s'arăt de astă dată,
Prin magica lanternă viața proiectată.

PERCINET

Ce este ?

SYLVETA

A, nimica, mi-ești drag !...

BERGAMIN
arătând zidul

Și mâine paf...
Cu-o lovitură zidul se va preface 'n praf...

PASQUINOT

Vom ridică cimentul, nisip, unelte, toate...

STRAFOREL

Nu, zidul construiți-l, fără el nu se poate!

SYLVETA

venind în jurul ei toți actorii

Și-acuma câte patru și domnul Straforel
Să spunem ce-a fost piesa, în strofe de rondel.

(scoboară spre public)

Costume clare, rime ușoare
Amor în parc. cântând divin...

BERGAMIN

Nebun quintetto, cer florentin,

PASQUINOT

Certuri... de altfel trecătoare,

STRAFOREL

Efect de lună, raze de soare,
Mantale negre, bun spadasin...

SYLVETA

Costume clare, rime ușoare,
Amor, în pare, cântând divin...

PERCINET

Un bun repaos de piese-amare,
Un pic de cântec, Watteau puțin,
Spectacol foarte cast și senin,
Amanți sburdalnici, un zid în floare...

SYLVETA

Costume clare, rime ușoare !

CORTINA

CATALOGUL

Marei publicații BIBLIOTECA PENTRU TOȚI

<i>Andersen</i> . Povești alese	1
<i>S. Fl. Marian</i> . Păsările noastre	2-2 bis
<i>Mihail Zamfirescu</i> . Cântece și plângeri; (Poezii, Ediția 5-a)	3
<i>Herbert Spencer</i> . Despre educație (trad. de D. Stăncescu)	4-5 bis
<i>Al. Vlahuță</i> . Icoane șterse (nuvele)	6
<i>Carmen Sylva (Regina Elisaveta a României)</i> . De prin veacuri. (Proză; cu portretul Reginei. Ediția IV-a)	7
<i>Jules Michelet</i> . România, Roma, Pisa	8
<i>Alarcon, Mark-Twain, Brett-Harte</i> . Nuvele și Schițe (trad. de Titu Maiorescu și Livia M.)	10
<i>André Theuriet</i> . Din tinerețe (nuvele trad. de D. Stăncescu)	11
<i>Duiliu Zamfirescu</i> . Nuvele, romane; Frica	15
<i>A. I. Wilkins</i> . Antichitatea romană	14-14 b.
<i>Anton Pann</i> . Povestea vorbeii (partea 1-a)	16-16 b.
<i>D-na Colomb</i> . Istorioare (trad. de D. Stăncescu)	17
<i>Alfred de Musset</i> . La ce visează fetele (comedie în versuri, trad. de Th. M. Stoenescu)	19-19 b.

<i>Gennevraye. Ombra</i> (roman)	21-21 b.
<i>Ion Popovici Bănăţeanu. Din viaţa mese- riaşilor</i> (nuvele), cu o biografie de Titu Maiorescu	23-24
<i>Anton Pann. Povestea vorbei</i> (part. II-a)	23-25 b.
<i>Ion Creangă. Opere complete</i> (part. I-a)	28
„ Opere complete (part. II-a)	29
„ Opere complete (part. III-a)	30
„ Opere complete (part. IV-a)	31
„ Amintiri din copilărie	32-33
<i>D. Stăncescu. Poveşti de Crăciun</i> (Cule- gere)	36
<i>Wolfgang von Goethe. Suferinţele tânăru- lui Werther</i> (trad. din limba ger- mană de I. Hussar)	38-38 b.
<i>Anton Pann. Povestea vorbei</i> (ultima parte)	39-39 b.
<i>Gh. Adamescu. Elocinţa română</i> (discursuri celebre, culegere)	43-44 b.
<i>E. Pécaut şi Ch. Baude. Convorbiri des- pre artă</i> (part. I-a, cu 42 gravuri)	50
<i>Al. Vlaţuţă. Din goana vieţii</i> (part. I-a)	51
<i>François Coppée. Prietene</i> (roman)	52
<i>Wildenbruch. Doi trandafiri</i>	53-53 b.
<i>Radu D. Rosetti. Din inimă</i> (poezii)	55
<i>E. Pécaut şi Ch. Baude. Convorbiri des- pre artă</i> (sfârşit, cu 45 gravuri)	56
<i>Al. Vlaţuţă. Din goana vieţii</i> (part. II-a)	57
<i>I. L. Caragiale. Schiţe uşoare</i>	58
<i>Al. Vlaţuţă. Din goana vieţii</i> (ultimul vo- lum)	59
<i>Abatele Prévost. Manon Lescaut</i> (roman, traducere de I. S. Spartali)	60
<i>Alfred lord Tennyson. Enoch Arden</i> (poem, tr. în versuri de Haralamb G. Lecca)	62
<i>Abatele Prévost. Manon Lescaut</i> (urmare, trad. de Ludovic Daus)	65

<i>Abatele Prévost. Manon Lescaut</i> (trad. de Ludovic Daus, sfârșit)	66
<i>Abatele Prévost. Universul și minunile lui</i> (cu numeroase ilustrații)	67
<i>Abatele Prévost. Universul și minunile lui</i> (cu numeroase ilustrații, part. II-a)	68
<i>Abatele Prévost. Universul și minunile lui</i> (cu numeroase ilustrații, sfârșit)	69
<i>Petre Dulfu. Legenda Țiganilor</i>	70
<i>H. Taine. Filozofia artei</i> (primul volum : Natura operei de artă)	71-71 b.
<i>Al. Vlahuță. Dan</i> (roman, partea I-a)	73-74
<i>Al. Vlahuță. Dan</i> (roman, sfârșitul)	76-77
<i>Anton Pann. Nastratin Hogeia</i>	79
<i>Nicolae Filimon. Ciocoi vechi și noi</i> (roman, part. I-a)	80-81
<i>Nicolae Filimon. Ciocoi vechi și noi</i> (roman, part. II-a)	82-85
<i>Nicolae Filimon. Ciocoi vechi și noi</i> (roman, sfârșitul)	84
<i>Gh. Adamescu. Biografiile scriitorilor români</i>	85-85 b.
<i>Haralamb G. Lecca. Cinci poeme</i>	90
<i>Radu D. Rosetti. Sincere</i> (poezii)	92
<i>Anton Pann. O șezătoare la țară sau Povestea lui Moș-Albu</i>	93
<i>Anton Pann. O șezătoare la țară sau Povestea lui Moș-Albu</i> (part. II-a)	94
<i>Bernardin de Saint-Pierre. Paul și Virginia</i> , roman complet	96-97
<i>Alexandru Petöfi. Apostolul</i> , traducere de St. O. Iosif	99
<i>Andersen. Chipuri fără chipuri.</i>	100
<i>Ovid. Metamorfozele</i>	101
<i>Euripide. Ifigenia în Taurida</i> (în versuri de P. Dulfu)	102-102 b.
<i>Fr. Coppée. Poveste tristă</i> (roman, trad. de D. Stăncescu)	103-104

<i>Max Nordau.</i> Paradoxe sociologice (trad. de B. Marian)	105-106
<i>Cicerone.</i> Despre prietenie (din latinește, de N. Derera)	107
<i>Cicerone.</i> Gloriile muzicii (biografii, cu splendide portrete)	110
<i>Seneca.</i> Liniște sufletească	114
<i>D. Teleor.</i> Alte schițe umoristice	115
<i>Al. Vlahuță.</i> Iubire, poezii	116
<i>Mihail Kogălniceanu.</i> Biografie	117
<i>Vasile Pop.</i> Fleacuri (nuvele de duh)	118
<i>I. L. Caragiale.</i> Notițe și fragmente literare	121-122
<i>M. Block.</i> Mamele celebre	123
<i>Sir John Lubbock.</i> Intrebuințarea vieții (trad. de D. Stăncescu)	124
<i>H. Taine</i> Pictura în Italia (din „Filozofia artei“)	152-154
<i>Lessing.</i> Mina von Barnhelm (comedie în 5 acte)	155-156
<i>H. Taine.</i> Pictura în Țările-de-Jos (din „Filozofia artei“)	157
<i>Shakespeare.</i> Macbeth (tragedie în 5 acte, trad. de V. Demetrius)	159-140
<i>Sienkiewicz.</i> Quo Vadis (roman complet, cu ilustr., trad. de H. G. Lecca)	141-146
<i>Zaloni.</i> Despre fanarioți (istorie, moravuri)	152-154
<i>H. Taine.</i> Sculptura în Grecia (din „Filozofia artei“)	160-161
<i>Duiliu Zamfirescu.</i> Viața la țară (roman, complet)	162-164
<i>Dr. Urechie.</i> Dicționar Francez-Român	166-175
<i>Guy de Maupassant.</i> Inima noastră (roman)	176-178
<i>Vasile Alecsandri.</i> Ovidiu (dramă în 5 acte în versuri)	180-181
„ Doine	182-182 b.

„ Lăcrămioare (versuri)	183
„ Suvenire	184
„ Mărgăritărele	185-186
„ Pasteluri	187
„ Varia (poezii)	188
„ Ostașii noștri (poezii)	191
„ Dumbrava roșie (poem istoric, 1497)	192
„ Legende (versuri)	193-194 b.
<i>Mihail Eminescu</i> . Poezii	195-196
<i>Swift</i> . <i>Guliver în țara piticilor</i> (trad. de Ludovic Daus)	198
<i>Vasile Alecsandri</i> . <i>Teatru</i> (vol. I)	199-199 b.
„ <i>Teatru</i> (vol. II)	200-200 b.
<i>Th. D. Speranță</i> . <i>Anecdote împănate</i>	201
<i>Cervantes</i> . <i>Don Quichotte de la Mancha</i>	218
<i>William Shakespeare</i> . <i>Hamlet</i> (Tragedie în 5 acte, trad. de V. D.)	221-222
<i>Ion Ghica</i> . <i>Scrisori către Vasile Alecsandri</i> (vol. I)	224-225 b.
<i>Ion Ghica</i> . <i>Scrisori către Vasile Alecsandri</i> (vol. II)	226-227 b.
<i>Ion Ghica</i> . <i>Scrisori către Vasile Alecsandri</i> (vol. III)	228-229 b.
<i>Ion Ghica</i> . <i>Scrisori către Vasile Alecsandri</i> (vol. IV)	230-231
<i>Victor Hugo</i> . <i>Ernani</i> (dramă în 5 acte, în versuri, trad. de H. G. Lecca)	232-235
<i>Mihail Sadoveanu</i> . <i>Povestiri de sărbători</i>	234-235
<i>P. Virgilius Maro</i> . <i>Georgicele</i> (traducere de Gh. Coșbuc)	242-242 b.
<i>Schopenhauer</i> . <i>Viața, Amorul și Moartea</i>	249-250
<i>Molière</i> . <i>Bolnavul închipuit</i> (comedie)	251-252
<i>Henrik Ibsen</i> . <i>Stâlpii societății</i> (dramă în 4 acte, trad. din l. germană de B. Marian)	253-253 b.
<i>Molière</i> . <i>Doctorul fără voie</i> (comedie în 3 acte)	255
<i>Henrik Sienkiewicz</i> . <i>Bartek Invingătorul</i>	258

<i>Duiliu Zamfirescu. Tănase Scatiu</i> (roman, complet)	259-260
<i>Oscar Wilde. Salomeea</i> (trad. de Zaharia Bârsan)	261
<i>Daniel de Foe. Robinson Crusoe</i>	262-262 b.
<i>Traian Demetrescu. Iubita</i> (roman)	265
<i>Victor Hugo. Regele petrece</i> (dramă în 5 acte, în versuri de L. Daus)	264-265
<i>Camille Flammarion. O călătorie în cer</i>	266
<i>H. Spencer. Progresul, legea și cauzele lui</i>	267-268
<i>Grillparzer. Hero și Leandro</i> (tragedie în versuri, de H. G. Lecca)	270-270 b.
<i>Al. Vlahuță. România pitorească</i> (cu ilustr. după tablouri de Grigorescu)	272-274
<i>Maxim Gorki. Azilul de noapte</i> (piesă în 4 acte, trad. de Iosif Nădejdie)	277-277 b.
<i>Mihail Eminescu. Nuvele și povești</i>	278-279 b.
<i>Al. Dumas-fiul. Dama cu Camelii</i> (roman, complet)	280-282 b.
<i>Vasile Alecsandri. Fântâna Blanduziei</i> (piesă în 5 acte, în versuri)	283-283 b.
<i>W. Shakespeare. Femeia îndărătnică</i> (comedie în versuri de H. G. Lecca)	284-284 b.
<i>Gheorghe Coșbuc. Antologie Sanscrită</i>	285
<i>Octavian Goga. Poezii</i>	286-287
<i>Henrik Ibsen. Un dușman al poporului</i> (teatru)	288
<i>Sophocle. Oedip Rege</i> (tragedie în 5 acte, trad. în versuri de Edgar Th. Aslan)	289
<i>Traian Demetrescu. Cum iubim</i> (roman, complet)	290-291
<i>Emil Gârleanu. Odată !...</i>	292-292 b.
<i>W. Shakespeare. Romeo și Julieta</i> (tragedie în 5 acte, în versuri de H. G. Lecca)	294-294 b.
<i>Gr. Alexandrescu. Poezii, Epistole, Satire</i>	295-298
<i>I. A. Basarabescu. Norocul</i> (nuvele)	300-300 b

56635P

